

Oznámení č.	Obsah	Strana
	I <i>Informace</i>	
	Soudní dvůr	
	SOUDNÍ DVŮR	
2006/C 10/01	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. listopadu 2005 ve věci 293/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Royal Court of Jersey): Jersey Produce Marketing Organisation Ltd proti States of Jersey a dalším (Právní úprava týkající se vývozu brambor z Jersey do Spojeného království — Akt o přistoupení z roku 1972 — Protokol č. 3 týkající se britských Normanských ostrovů a ostrova Man — Nařízení č. 706/73 — Články 23 ES, 25 ES a 29 ES — Poplatky s účinkem rovnocenným clům — Opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením)	1
2006/C 10/02	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. listopadu 2005 ve věci C-307/03: Italská republika proti Komisi Evropských společenství (EZOZF — Účetní závěrka — Rozhodnutí 2003/364/ES — Plodiny na orné půdě — Kontroly na místě — Vrácení podpor vyplacených na plochy nesplňující požadavky — Nepravdivá prohlášení)	2
2006/C 10/03	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. listopadu 2005 ve věci C-432/03: Komise Evropských společenství proti Portugalské republice (Nesplnění povinnosti státem — Články 28 ES a 30 ES — Směrnice 89/106/EHS — Rozhodnutí č. 3052/95/ES — Vnitrostátní schvalovací řízení — Nezohlednění certifikátů o schválení vydaných v jiných členských státech — Stavební výroby)	2
2006/C 10/04	Rozsudek Soudního dvora (velkého senátu) ze dne 8. listopadu 2005 ve věci C-443/03 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden): Götz Leffler proti Berlin Chemie AG (Soudní spolupráce v občanských věcech — Doručování soudních a mimosoudních písemností — Chybějící překlad písemnosti — Důsledky)	2
2006/C 10/05	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. listopadu 2005 ve věci C-29/04: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (Nesplnění povinnosti státem — Článek 8, čl. 11 odst. 1 a čl. 15 odst. 2 směrnice 92/50/EHS — Postup při zadávání veřejných zakázek na služby — Smlouva o likvidaci odpadu — Neexistence zadávacího řízení)	3
2006/C 10/06	Rozsudek Soudního dvora (prvního senátu) ze dne 10. listopadu 2005 ve věci C-197/04: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo („Nesplnění povinnosti státem — Daně ovlivňující spotřebu tabákových výrobků — Odlišné zdanění cigaret a tabákových smotků „West Single Packs“)	3

2006/C 10/07	Rozsudek Soudního dvora (druhého senátu) ze dne 10. listopadu 2005 ve věci C-316/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van beroep voor het bedrijfsleven): Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Povolení uvádět přípravky na ochranu rostlin a biocidní přípravky na trh — Směrnice 91/414/EHS — Článek 8 — Směrnice 98/8/ES — Článek 16 — Pravomoc členských států během přechodného období) 4	4
2006/C 10/08	Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 10. listopadu 2005 ve věci C-385/04: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irska (Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/16/ES — Transevropské sítě — Interoperabilita transevropského konvenčního železničního systému — Neprovedení v předepsané lhůtě) 4	4
2006/C 10/09	Usnesení Soudního dvora (šestého senátu) ze dne 15. září 2005 ve věci C-112/04 P: Marlines SA proti Komisi Evropských společenství (Kasační opravný prostředek — Článek 85 odst. 1 Smlouvy o ES (nyní čl. 81 odst. 1 ES) — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Dohody mezi podniky — Důkaz o účasti podniku na setkáních podniků, která měla protisoutěžní cíl) 5	5
2006/C 10/10	Usnesení Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 6. října 2005 ve věci C-328/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Bíróság): trestní řízení proti Attilu Vajnaiovi (Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Výklad zásady zákazu diskriminace — Vnitrostátní ustanovení práva, které pod hrozbou stíhání zakazuje používání symbolu ve formě červené pěticípé hvězdy za přítomnosti široké veřejnosti — Nedostatek příslušnosti Soudního dvora) 5	5
2006/C 10/11	Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 16. září 2005 ve věci C-342/04 P: Jürgen Schmoldt a další proti Komisi Evropských společenství (Kasační opravný prostředek — Stavební výrobky — Harmonizované normy a technické předpisy — Normy tepelné izolace) 5	5
2006/C 10/12	Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. října 2005 ve věci C-2/05 SA: Names BV proti Komisi Evropských společenství (Návrh na přivolení k zajišťovacímu zabavení pohledávky za Komisí Evropských společenství) 6	6
2006/C 10/13	Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. října 2005 ve věci C-3/05 SA: Statistický úřad Kazašské republiky proti Komisi Evropských společenství (Návrh na přivolení k zajišťovacímu zabavení pohledávky za Komisí Evropských společenství) 6	6
2006/C 10/14	Usnesení Soudního dvora (třetího senátu) ze dne 13. října 2005 ve věci C-4/05 SA: Alt Ylmy – Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti proti Komisi Evropských společenství (Návrh na přivolení k zajišťovacímu zabavení pohledávky za Komisí Evropských společenství) 7	7
2006/C 10/15	Usnesení Soudního dvora (pátého senátu) ze dne 6. října 2005 ve věci C-256/05: (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Telekom-Control-Kommission): Telekom Austria AG, původně Post Telekom Austria AG (Předběžné otázky — Příslušnost Soudního dvora — Předložení sporu Soudnímu dvoru — Elektronické komunikace — Sítě a služby — Společný předpisový rámec — Trh tranzitních služeb) 7	7
2006/C 10/16	Věc C-368/05 P: Kasační opravný prostředek podaný 5. října 2005 Polyelectrolyte Producers Group proti rozsudku vydanému dne 22. července 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-376/04, Polyelectrolyte Producers Group v. Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství 7	7
2006/C 10/17	Věc C-371/05: Žaloba podaná dne 7. října 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice 8	8

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 10/18	Spojené věci C-376/05 a C-377/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesgerichtshof ze dne 26. července 2005 ve věci A. Brünsteiner GmbH (C-376/05) a Autohaus Hilgert GmbH (C-377/05) proti Bayerische Motorenwerke AG	8
2006/C 10/19	Věc C-380/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Consiglio di Stato ze dne 19. dubna 2005 ve věci Centro Europa 7 proti Ministero delle Comunicazioni e Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni Ministero delle Comunicazioni	9
2006/C 10/20	Věc C-381/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour d'appel de Bruxelles ze dne 13. října 2005 ve věci De Landtsheer Emmanuel SA proti Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, zkráceně CIVC a Veuve Clicquot Ponsardin SA	10
2006/C 10/21	Věc C-383/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour de cassation de Belgique ze dne 7. října 2005 ve věci Raffaele Talotta proti Belgickému státu	11
2006/C 10/22	Věc C-386/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Oberster Gerichtshof ze dne 28. září 2005 ve věci Color Drack GmbH proti Lexx International Vertriebs GmbH	11
2006/C 10/23	Věc C-389/05: Žaloba podaná dne 27. října 2005 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice	12
2006/C 10/24	Věc C-391/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Hamburg ze dne 30. srpna 2005 ve věci Jan de Nul N.V. proti Hauptzollamt Oldenburg	12
2006/C 10/25	Věc C-392/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulis tis Epikrateias ze dne 30. června 2005 ve věci Alevizos proti Ypourgos Oikonomikon	13
2006/C 10/26	Věc C-393/05: Žaloba podaná dne 4. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti Rakouské republice	13
2006/C 10/27	Věc C-395/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Viterbo ze dne 25. října 2005 v trestním řízení proti Antonellu D'Antoniu a dalším	14
2006/C 10/28	Věc C-397/05: Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Palermo ze dne 19. října 2005 v trestním řízení proti Marii Grazii Di Maggio a Salvatoru Buccolovi	14
2006/C 10/29	Věc C-403/05: Žaloba podaná dne 17. listopadu 2005 Evropským parlamentem proti Komisi Evropských společenství	14
2006/C 10/30	Věc C-404/05: Žaloba podaná dne 17. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti Spolkové republice Německo	15
2006/C 10/31	Věc C-409/05: Žaloba podaná dne 21. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice	16
2006/C 10/32	Věc C-414/05: Žaloba podaná dne 23. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice	16
2006/C 10/33	Věc C-416/05: Žaloba podaná dne 24. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství	17

2006/C 10/34	Věc C-417/05 P: Kasační opravný prostředek podaný 24. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti rozsudku vydanému dne 13. září 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (prvním senátem) ve věci T-272/03, M. D. Fernández Gómez v. Komise Evropských společenství	17
2006/C 10/35	Věc C-424/05 P: Kasační opravný prostředek podaný dne 29. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti rozsudku vydanému dne 13. září 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (prvním senátem) ve věci T-72/04, S. Hosman-Chevalier proti Komisi Evropských společenství	18
	SOU D PRVNÍHO STUPNĚ	
2006/C 10/36	Kasační senát	19
2006/C 10/37	Věc T-154/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 17. listopadu 2005 – Biofarma v. OHIM („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Starší slovní národní ochranné známky ARTEX — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ALREX — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)	19
2006/C 10/38	Věc T-275/03: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 9. listopadu 2005 – Focus Magazin Verlag v. OHIM („Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Hi-FOCuS — Starší slovní národní ochranná známka FOCUS — Rozsah přezkumu odvolacího senátu — Posouzení skutečností předložených odvolacímu senátu“)	19
2006/C 10/39	Věc T-145/04: Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 15. listopadu 2005 – Righini v. Komise („Úředníci — Dočasní zaměstnanci — Zařazení do platové třídy a do stupně — Zařazení do vyšší platové třídy v rámci služebního postupu“)	20
2006/C 10/40	Věc T-28/02: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 17. října 2005 – First Data a další v. Komise („Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Systém platebních karet Visa — Pravidlo „žádná akvizice bez vydávání“ — Negativní atest — Pravidlo zrušeno v průběhu řízení — Zájem na podání žaloby — Nepotřeba rozhodnout“)	20
2006/C 10/41	Věc T-124/04: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 26. října 2005 – Ouariachi v. Komise („Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost Společenství — Škoda způsobená zaměstnancem při výkonu jeho funkce — Neexistence příčinné souvislosti“)	21
2006/C 10/42	Věc T-89/05: Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 27. října 2005 – GAEC Salat v. Komise („Žaloba pro nečinnost — Žaloba týkající se chráněného označení původu „Salers“ — Nařízení (ES) č. 828/2003 — Zaujetí stanoviska Komise — Zjevná nepřipustnost“)	21
2006/C 10/43	Věc T-374/05: Žaloba podaná dne 6. října 2005 – Schierhorst v. Komise	21
2006/C 10/44	Věc T-377/05: Žaloba podaná dne 5. října 2005 – Seegmuller v. Komise	22
2006/C 10/45	Věc T-378/05: Žaloba podaná dne 7. října 2005 – Marengo v. Komise	22
2006/C 10/46	Věc T-379/05: Žaloba podaná dne 14. října 2005 – Zuffa v. OHIM	23
2006/C 10/47	Věc T-380/05: Žaloba podaná dne 10. října 2005 – Buendía Sierra v. Komise	24
2006/C 10/48	Věc T-381/05: Žaloba podaná dne 10. října 2005 – Di Bucci v. Komise	24
2006/C 10/49	Věc T-386/05: Žaloba podaná dne 10. října 2005 – Wilms v. Komise	25

<u>Oznámení č.</u>	Obsah (pokračování)	Strana
2006/C 10/50	Věc T-387/05: Žaloba podaná dne 13. října 2005 – Chatziioannidou v. Komise	25
2006/C 10/51	Věc T-388/05: Žaloba podaná dne 20. října 2005 – Grünheid v. Komise	26
2006/C 10/52	Věc T-389/05: Žaloba podaná dne 20. října 2005 – Eistrup v. Evropský Parlament	26
2006/C 10/53	Věc T-393/05: Žaloba podaná dne 17. října 2005 – Pickering v. Komise	27
2006/C 10/54	Věc T-394/05: Žaloba podaná dne 17. října 2005 – Valero Jordana v. Komise	27
2006/C 10/55	Věc T-398/05: Žaloba podaná dne 7. listopadu 2005 – Tesoka v. Evropská nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek	28
2006/C 10/56	Věc T-399/05: Žaloba podaná dne 21. října 2005 – Wils v. Evropský parlament	28
2006/C 10/57	Věc T-403/05: Žaloba podaná dne 15. listopadu 2005 – MyTravel v. Komise	29
2006/C 10/58	Věc T-406/05: Žaloba podaná dne 9. listopadu 2005 – Alessandro Cavallaro v. Komise	30
<hr/>		
	II <i>Přípravné akty</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Oznámení</i>	
2006/C 10/59	Poslední publikace Soudního dvora v <i>Úředním věstníku Evropské unie</i> Úř. věst. C 330, 24.12.2005	31

I

(Informace)

SOUDNÍ DVŮR

SOUDNÍ DVŮR

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 8. listopadu 2005

ve věci 293/02 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Royal Court of Jersey): Jersey Produce Marketing Organisation Ltd proti States of Jersey a dalším ⁽¹⁾

(Právní úprava týkající se vývozu brambor z Jersey do Spojeného království — Akt o přistoupení z roku 1972 — Protokol č. 3 týkající se britských Normanských ostrovů a ostrova Man — Nařízení č. 706/73 — Články 23 ES, 25 ES a 29 ES — Poplatky s účinkem rovnocenným člům — Opatření s účinkem rovnocenným množstevním omezením)

(2006/C 10/01)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-293/02, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Royal Court of Jersey (britské Normanské ostrovy) ze dne 5. srpna 2002, došlým Soudnímu dvoru dne 13. srpna 2002, v řízení Jersey Produce Marketing Organisation Ltd proti States of Jersey, Jersey Potato Export Marketing Board, za přítomnosti Top Produce Ltd, Fairview Farm Ltd, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, J. Malenovský, předsedové senátů, J.-P. Puissochet, R. Schintgen, N. Colneric (zpravodaj), S. von Bahr, G. Arestis, A. Borg Barthet, M. Ilešič, J. Klučka a U. Lohmus, soudci, generální advokát: P. Léger, vedoucí soudní kanceláře: M.-F. Contet, vrchní rada, vydal dne 8. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Ustanovení článku 29 ES ve spojení s článkem 1 Protokolu č. 3 týkajícího se britských Normanských ostrovů a ostrova Man, připojeného k Aktu o podmínkách přistoupení Dánského království, Irska a Spojeného království Velké Británie a Severního Irska a úpravách Smluv, musí být vykládána v tom smyslu, že brání

takové právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která:

— jednak pod hrozbou sankcí zakazuje producentům z Jersey nabízet k vývozu nebo vyvážet jejich brambory na trh Spojeného království, pokud nejsou zaregistrovaní u takového subjektu, jako je Jersey Potato Export Marketing Board, a neuzavřeli s posledně uvedeným dohodu o uvádění na trh, která upravuje zejména plochu, která může být osázena za účelem vývozu úrody, jakož i totožnost oprávněných nabyvatelů této úrody, a

— jednak zakazuje, rovněž pod hrozbou sankcí, všem subjektům uvádějícím na trh přistoupit k takovému vývozu, pokud neuzavřeli s tímž subjektem dohodu o správě za účelem určení zejména totožnosti prodejců, u kterých je jim dovoleno se zásobovat.

2. Ustanovení článku 23 ES ve spojení s článkem 25 ES, jakož i článkem 1 Protokolu č. 3 musí být vykládána v tom smyslu, že brání takové právní úpravě, jako je právní úprava dotčená v původním řízení, která svěřuje takovému subjektu, jako je Jersey Potato Export Marketing Board, pravomoc uložit producentům brambor z Jersey zaplacení příspěvku, jehož částka je stanovena podle množství brambor vyprodukovaného dotčenými osobami, které je vyvezeno do Spojeného království.

3. Právo Společenství brání příspěvku vybíranému za stejných podmínek, jehož částka je ale stanovena takovým subjektem podle zemědělské plochy vyhrazené dotčenými osobami k pěstování brambor, v rozsahu, v němž příjmy z něho vyplývající slouží k financování činností vyvíjených zmíněným subjektem v rozporu s článkem 29 ES.

(¹) Úř. věst. C 247, 12.10.2002.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 10. listopadu 2005

ve věci C-307/03: **Italská republika proti Komisi Evropských společenství** ⁽¹⁾**(EZOZF — Účetní závěrka — Rozhodnutí 2003/364/ES — Plodiny na orné půdě — Kontroly na místě — Vracení podpor vyplacených na plochy nesplňující požadavky — Nepravdivá prohlášení)**

(2006/C 10/02)

(Jednací jazyk: italština)

Ve věci C-307/03, jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES, podaná dne 18. července 2003, **Italská republika** (zmocněnci: I. M. Braguglia a M. Fiorilli) proti **Komisi Evropských společenství** (zmocněnci: C. Cattabriga a L. Visaggio), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann (zpravodaj), předseda, J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts, E. Juhász a M. Ilešič, soudci, generální advokát: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 10. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Žaloba se zamítá.
- 2) *Italské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 226 ze dne 20.9.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 10. listopadu 2005

ve věci C-432/03: **Komise Evropských společenství proti Portugalské republice** ⁽¹⁾**(Nesplnění povinnosti státem — Články 28 ES a 30 ES — Směrnice 89/106/EHS — Rozhodnutí č. 3052/95/ES — Vnitrostátní schvalovací řízení — Nezohlednění certifikátů o schválení vydaných v jiných členských státech — Stavební výrobky)**

(2006/C 10/03)

(Jednací jazyk: portugalština)

Ve věci C-432/03, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 10. října 2003, **Komise Evropských společenství** (zmocněnec: A. Caeiros) proti **Portugalské republice** (zmocněnci: L.

Fernandes, ve spolupráci s N. Ruizem, advogado), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda, K. Schiemann, N. Colneric, K. Lenaerts (zpravodaj) a E. Juhász, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 10. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1) *Portugalská republika tím, že na základě článku 17 obecného nařízení o urbanistické výstavbě, přijatého vládním nařízením s mocí zákona č. 38/382 ze dne 7. srpna 1951, nezohlednila certifikáty o schválení vydané jinými členskými státy ve schvalovacím řízení pro polyetylenové trubky dovezené z těchto jiných členských států, a tím, že toto opatření neoznámila Komisi Evropských společenství, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 28 ES a 30 ES, jakož i z článku 1 a čl. 4 odst. 2 rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 3052/95/ES ze dne 13. prosince 1995, kterým se zavádí postup výměny informací o vnitrostátních opatřeních odchylných od zásady volného pohybu zboží v rámci Společenství.*

2) *Portugalské republiky se ukládá náhrada nákladů řízení.*

⁽¹⁾ Úř. věst. C 304 ze dne 13.12.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(velkého senátu)

ze dne 8. listopadu 2005

ve věci C-443/03 (**žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Hoge Raad der Nederlanden**): **Götz Leffler proti Berlin Chemie AG** ⁽¹⁾**(Soudní spolupráce v občanských věcech — Doručování soudních a mimosoudních písemností — Chybějící překlad písemnosti — Důsledky)**

(2006/C 10/04)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-443/03, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článků 68 a 234 ES, podaná rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemsko) ze dne 17. října 2003, došlým Soudnímu dvoru dne 20. října 2003, v řízení **Götz Leffler** proti **Berlin Chemie AG**, Soudní dvůr (velký senát), ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (zpravodaj) a J. Malenovský, předsedové senátů, S. von Bahr, J. N. Cunha Rodrigues, R. Silva de Lapuerta, K. Lenaerts, E. Juhász, G. Arestis, A. Borg Barthet a M. Ilešič, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 8. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Článek 8 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1348/2000 ze dne 29. května 2000 o doručování soudních a mimosoudních písemností ve věcech občanských a obchodních v členských státech musí být vykládán v tom smyslu, že pokud adresát písemnosti tuto písemnost odmítl z důvodu, že není vyhotovena v úředním jazyce přijímajícího členského státu nebo v jazyce odesílajícího členského státu, který tento adresát zná, má odesílatel možnost napravit to zasláním požadovaného překladu.
2. Článek 8 nařízení č. 1348/2000 musí být vykládán v tom smyslu, že pokud adresát písemnosti tuto písemnost odmítl z důvodu, že není vyhotovena v úředním jazyce přijímajícího členského státu nebo v jazyce odesílajícího členského státu, který tento adresát zná, lze tuto situaci napravit zasláním překladu písemnosti za podmínek stanovených nařízením č. 1348/2000 a v co nejkratší možné lhůtě.

Vnitrostátnímu soudu přísluší, aby k vyřešení problémů spojených se způsobem, jímž je třeba zhojit vadu spočívající v chybějícím překladu, které nejsou upraveny nařízením č. 1348/2000, jak jej vykládá Soudní dvůr, použil své vnitrostátní procesní právo, přičemž musí dbát na to, aby zajistil plnou účinnost uvedeného nařízení v souladu s jeho účelem.

(¹) Úř. věst. C 304, 13.12.2003.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 10. listopadu 2005

ve věci C-29/04: Komise Evropských společenství proti Rakouské republice (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Článek 8, čl. 11 odst. 1 a čl. 15 odst. 2 směrnice 92/50/EHS — Postup při zadávání veřejných zakázek na služby — Smlouva o likvidaci odpadů — Neexistence zadávacího řízení)

(2006/C 10/05)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-29/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 28. ledna 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnec: K. Wiedner) proti Rakouské republice (zmocněnec: M. Fruhmänn), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda, K. Lenaerts, E. Juhász, M. Ilešič a E. Levits (zpravodaj), J. N. Cunha Rodrigues, K. Lenaerts a M. Ilešič, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed,

vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 10. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Rakouská republika tím, že smlouva o likvidaci odpadů města Mödling byla uzavřena, aniž byla zachována pravidla pro postup a zveřejnění stanovená ustanovením článku 8 ve spojení s ustanoveními čl. 11 odst. 1 a čl. 15 odst. 2 směrnice Rady 92/50/EHS ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů při zadávání veřejných zakázek na služby, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice.
- 2) Rakouské republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 71, 20.3.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(prvního senátu)

ze dne 10. listopadu 2005

ve věci C-197/04: Komise Evropských společenství proti Spolkové republice Německo (¹)

(„Nesplnění povinnosti státem — Daně ovlivňující spotřebu tabákových výrobků — Odlišné zdanění cigaret a tabákových smotků „West Single Packs““)

(2006/C 10/06)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-197/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 30. dubna 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnec: K. Gross) proti Spolkové republice Německo (zmocněnec: C.-D. Quassowski, A. Tiemann a U. Forstthoff), Soudní dvůr (první senát), ve složení P. Jann, předseda, K. Lenaerts, E. Juhász, M. Ilešič a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vydal dne 10. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

- 1) Spolková republika Německo tím, že uplatňovala daňovou sazbu pro jemně řezaný tabák pro vlastnoručně ubalené cigarety na tabákové smotky prodávané pod názvem „West Single Packs“, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z čl. 4 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 95/59/ES ze dne 27. listopadu 1995 o daních jiných než daních z obratu, které ovlivňují spotřebu tabákových výrobků, a článku 2 prvního pododstavce směrnice Rady 92/79/EHS ze dne 19. října 1992 o sblížení daní z cigaret.

2) Spolkové republice Německo se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 168, ze dne 26.6.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(druhého senátu)

ze dne 10. listopadu 2005

ve věci C-316/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce College van beroep voor het bedrijfsleven): Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (¹)

(Povolení uvádět přípravky na ochranu rostlin a biocidní přípravky na trh — Směrnice 91/414/EHS — Článek 8 — Směrnice 98/8/ES — Článek 16 — Pravomoc členských států během přechodného období)

(2006/C 10/07)

(Jednací jazyk: nizozemština)

Ve věci C-316/04, jejímž předmětem je žádost rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím College van beroep voor het bedrijfsleven (Nizozemsko) ze dne 22. července 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 26. července 2004, v řízení Stichting Zuid-Hollandse Milieufederatie proti College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen, za přítomnosti 3M Nederland BV a dalších, Soudní dvůr (druhý senát), ve složení C. W. A. Timmermans, předseda senátu, J. Makarczyk, R. Schintgen, G. Arestis a J. Klučka (zpravodaj), soudci, generální advokát: F. G. Jacobs, vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní rada, vydal dne 10. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Článek 16 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh musí být vykládán v tom smyslu, že nezakládá povinnost „standstill“. Článek 10 druhý pododstavec ES a čl. 249 třetí pododstavec ES, jakož i směrnice 98/8 nicméně ukládají, že během přechodného období stanoveného v čl. 16 odst. 1 této směrnice, se členské státy zdrží přijímání ustanovení práva, která by mohla vážně ohrozit dosažení výsledku stanoveného touto směrnicí.

2. Článek 8 odst. 2 směrnice Rady 91/414/EHS ze dne 15. července 1991 o uvádění přípravků na ochranu rostlin na trh musí být vykládán v tom smyslu, že pokud členský stát povolí na svém

území uvádět na trh přípravky na ochranu rostlin obsahující účinné látky neuvedené v příloze I zmíněné směrnice, které již byly uvedeny na trh do dvou let ode dne oznámení této směrnice, není povinen řídit se ustanoveními článku 4 nebo čl. 8 odst. 3 téže směrnice.

3. Článek 16 odst. 1 směrnice 98/8 má tentýž význam jako čl. 8 odst. 2 směrnice 91/414.

4. Je věci předkládajícího soudu posoudit, zda hodnocení stanovené v čl. 25d odst. 2 zákona o pesticidech (Bestrijdingsmiddelenwet) z roku 1962 odpovídá všem vlastnostem přezkoumávání ve smyslu čl. 8 odst. 3 směrnice 91/414.

5. Článek 8 odst. 3 směrnice 91/414 musí být vykládán v tom smyslu, že obsahuje pouze ustanovení týkající se poskytování údajů před přezkoumáváním.

6. Není namístě odpovídat na první otázku.

(¹) Úř. věst. C 239, 25.9.2004.

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 10. listopadu 2005

ve věci C-385/04: Komise Evropských společenství proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku (¹)

(Nesplnění povinnosti státem — Směrnice 2001/16/ES — Transevropské síť — Interoperabilita transevropského konvenčního železničního systému — Neprovedení v předepsané lhůtě)

(2006/C 10/08)

(Jednací jazyk: angličtina)

Ve věci C-385/04, jejímž předmětem je žaloba pro nesplnění povinnosti na základě článku 226 ES, podaná dne 7. září 2004, Komise Evropských společenství (zmocněnec: W. Wils) proti Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku (zmocněnkyně: C. White), Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Schiemann, předseda senátu, K. Lenaerts a E. Levits (zpravodaj), soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 10. listopadu 2005 rozsudek, jehož výrok je následující:

1. Spojené království Velké Británie a Severního Irsku tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné k dosažení souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2001/16/ES ze dne 19. března 2001 o interoperabilitě transevropského konvenčního železničního systému, nespĺnilo povinnosti, které pro něho vyplývají z této směrnice.

2. Spojenému království Velké Británie a Severního Irsku se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 262, 23.10.2004.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(šestého senátu senátu)

15. září 2005

ve věci C-112/04 P: **Marlines SA proti Komisi Evropských společenství** (¹)

(Kasační opravný prostředek — Článek 85 odst. 1 Smlouvy o ES (nyní čl. 81 odst. 1 ES) — Hospodářská soutěž — Kartelové dohody — Dohody mezi podniky — Důkaz o účasti podniku na setkáních podniků, která měla protisoutěžní cíl)

(2006/C 10/09)

(Jednací jazyk: řečtina)

Ve věci C-122/04 P, jejímž předmětem je opravný prostředek na základě článku 56 Statutu Soudního dvora, podaný dne 3. března 2004, **Marlines SA** (zastoupená D. Papatheofanousem a A. Anagnostouem, právníky), přičemž druhým účastníkem řízení je **Komise Evropských společenství** (zmocněnci: R. Lyal a T. Christoforou), Soudní dvůr (šestý senát) ve složení: A. Borg Barthet, předseda senátu, A. La Pergola a J.-P. Puissochet (zpravodaj), soudci, generální advokát: D. Ruiz-Jarabo Colomer, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 15. září 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá jako částečně zjevně neopodstatněný a částečně zjevně nepřipustný.

2) *Marlines SA* se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 106, 30.4.2004.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(čtvrtého senátu)

ze dne 6. října 2005

ve věci C-328/04 (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce Fővárosi Bíróság): **trestní řízení proti Attilu Vajnaiovi** (¹)

(Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce — Výklad zásady zákazu diskriminace — Vnitrostátní ustanovení práva, které pod hrozbou stíhání zakazuje používání symbolu ve formě červené pěticípé hvězdy za přítomnosti široké veřejnosti — Nedostatek příslušnosti Soudního dvora)

(2006/C 10/10)

(Jednací jazyk: maďarština)

Ve věci C-328/04, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhodnutím Fővárosi Bíróság (Maďarsko) ze dne 24. června 2004, došlým Soudnímu dvoru dne 28. července 2004, v trestním řízení proti **Attilu Vajnaiovi**, Soudní dvůr (čtvrtý senát), ve složení K. Lenaerts, předseda senátu, K. Schiemann (zpravodaj) a E. Juhász, soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 6. října 2004 usnesení, jehož výrok je následující:

Soudní dvůr Evropských společenství je zjevně nepřipustný k odpovědi na otázku položenou rozhodnutím Fővárosi Bíróság (Maďarsko) ze dne 24. června 2004.

(¹) Úř. věst. C 262, 23.10.2004.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 16. září 2005

ve věci C-342/04 P: **Jürgen Schmoltd a další proti Komisi Evropských společenství** (¹)

(Kasační opravný prostředek — Stavební výrobky — Harmonizované normy a technické předpisy — Normy tepelné izolace)

(2006/C 10/11)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-342/04 P, jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora,

podaný dne 10. srpna 2004, **Jürgen Schmoldt**, s bydlištěm v Dallgow-Döberitz (Německo), **Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV**, se sídlem v Berlíně (Německo), **Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG**, se sídlem v Brémách (Německo), (zástupce: H.-P. Schneider), přičemž dalším účastníkem řízení je: **Komise Evropských společenství**, (zmocněnec: B. Schima, ve spolupráci s advokátem: A. Böhlkem), Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, J. Makarczyk (zpravodaj), P. Kūris, soudci, generální advokát: L. A. Geelhoed, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 16. září 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) J. Schmoldt, Hauptverband der Deutschen Bauindustrie eV a Kaefer Isoliertechnik GmbH & Co. KG ponese náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 262, 23.10.2004.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 13. října 2005

ve věci C-2/05 SA: **Names BV proti Komisi Evropských společenství** (¹)

(Návrh na přivolení k zajišťovacímu zabavení pohledávky za Komisí Evropských společenství)

(2006/C 10/12)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-2/05 SA, jejímž předmětem je návrh na přivolení k zajišťovacímu zabavení pohledávky za Komisí Evropských společenství, podaný dne 28. ledna 2005, **Names BV** se sídlem v Hazerswoude-Rijndijk (Nizozemsko), (advokát: R. Nathan) proti **Komisi Evropských společenství** (zmocněnci: J.-F. Pasquier a E. Manhaeve), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. Malenovský (zpravodaj), A. La Pergola, J.-P. Puissechet a A. Ó Caoimh, soudci; generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 13. října 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1) Rozhodnutí ve věci je bezpředmětné.

2) Každá strana ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 2.4.2005

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 13. října 2005

ve věci C-3/05 SA: **Statistický úřad Kazašské republiky proti Komisi Evropských společenství** (¹)

(Návrh na přivolení k zajišťovacímu zabavení pohledávky za Komisí Evropských společenství)

(2006/C 10/13)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-3/05 SA, jejímž předmětem je návrh na přivolení k zajišťovacímu zabavení pohledávky za Komisí Evropských společenství, podaný dne 28. ledna 2005, **Statistický úřad Kazašské republiky**, se sídlem v Almatech (Kazachstán), (advokát: R. Nathan) proti **Komisi Evropských společenství** (zmocněnci: J.-F. Pasquier a E. Manhaeve), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. Malenovský (zpravodaj), A. La Pergola, J.-P. Puissechet a A. Ó Caoimh, soudci; generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 13. října 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

1) Rozhodnutí ve věci je bezpředmětné.

2) Každá strana ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 82, 2.4.2005.

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(třetího senátu)

ze dne 13. října 2005

ve věci C-4/05 SA: **Alt Ylmy – Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti proti Komisi Evropských společenství** ⁽¹⁾

(Návrh na přivolení k zajišťovacímu zabavení pohledávky za Komisí Evropských společenství)

(2006/C 10/14)

(Jednací jazyk: francouzština)

Ve věci C-4/05 SA, jejímž předmětem je návrh na přivolení k zajišťovacímu zabavení pohledávky za Komisí Evropských společenství, podaný dne 9. března 2005, **Alt Ylmy – Ömümcilik Paydarlar Jemgyyeti** s bydlištěm v Ašchabadu (Turkmenistan), (advokát: R. Nathan) proti **Komisi Evropských společenství** (zmocněnci: J.-F. Pasquier a E. Manhaeve), Soudní dvůr (třetí senát), ve složení A. Rosas, předseda senátu, J. Malenovský (zpravodaj), A. La Pergola, J.-P. Puissochet a A. ÓCaoimh; soudci, generální advokátka: C. Stix-Hackl, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 13. října 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

- 1) Rozhodnutí ve věci je bezpředmětné.
- 2) Každá strana ponese vlastní náklady řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 30.4.2005

USNESENÍ SOUDNÍHO DVORA

(pátého senátu)

ze dne 6. října 2005

ve věci C-256/05: (žádost o rozhodnutí o předběžné otázce **Telekom-Control-Kommission**): **Telekom Austria AG, původně Post Telekom Austria AG** ⁽¹⁾

(Předběžné otázky — Příslušnost Soudního dvora — Předložení sporu Soudnímu dvoru — Elektronické komunikace — Sítě a služby — Společný předpisový rámec — Trh tranzitních služeb)

(2006/C 10/15)

(Jednací jazyk: němčina)

Ve věci C-256/05, jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 234 ES, podaná rozhod-

nutím **Telekom-Control-Kommission** (Rakousko) ze dne 13. června 2005, došlým Soudnímu dvoru dne 17. června 2005, v řízení **Telekom Austria AG, původně Post Telekom Austria AG**, Soudní dvůr (pátý senát), ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, P. Kūris (zpravodaj) a G. Arestis, soudci, generální advokátka: J. Kokott, vedoucí soudní kanceláře: R. Grass, vydal dne 6. října 2005 usnesení, jehož výrok je následující:

Soudní dvůr Evropských společenství je zjevně nepřislušný pro odpověď na otázku položenou **Telekom-Control-Kommission** v jejím rozhodnutí ze dne 13. června 2005.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 205, 20.8.2005.

Kasační opravný prostředek podaný 5. října 2005 Polyelectrolyte Producers Group proti rozsudku vydanému dne 22. července 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (druhým senátem) ve věci T-376/04, Polyelectrolyte Producers Group v. Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství

(Věc C-368/05 P)

(2006/C 10/16)

(Jednací jazyk: angličtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen 5. října 2005 kasační opravný prostředek podaný **Polyelectrolyte Producers Group**, se sídlem v Bruselu (Belgie), zastoupená **Koenem Van Maldegemem** a **Claudiem Mereuem**, advokáty, proti rozsudku vydanému dne 22. července 2005 druhým senátem Soudu prvního stupně Evropských společenství ve věci T-376/04, **Polyelectrolyte Producers Group v. Rada Evropské unie a Komise Evropských společenství**.

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- prohlásil projednávaný kasační opravný prostředek za přípustný a podložený;
- zrušil usnesení Soudu prvního stupně ze dne 22. července 2005 ve věci T-376/04;
- prohlásil návrhová žádání žalobkyně ve věci T-376/04 za přípustná;
- rozhodl ve věci, nebo, podpůrně, vrátil věc Soudu prvního stupně k rozhodnutí ve věci;
- uložil Radě Evropské unie a Komisi Evropských společenství náhradu veškerých nákladů řízení v obou stupních.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Účastnice řízení podávající opravný prostředek tvrdí, že usnesení Soudu prvního stupně odmítající její žalobu jako nepřipustnou musí být zrušen z následujících důvodů:

- a) usnesení porušuje povinnost Soudu uvést odůvodnění;
- b) Soud prvního stupně se dopustil nesprávného právního posouzení skutkových okolností věci;
- c) usnesení porušuje právo na úplnou a účinnou soudní ochranu a právo na spravedlivé slyšení.

při zadávání veřejných zakázek na služby. V projednávání věci bylo tudíž třeba použít postupy podle této směrnice o zadávání veřejné zakázky, a zejména zveřejnit odpovídající oznámení o vyhlášení zakázky v *Úředním věstníku Evropských společenství* na základě článku 11 a čl. 15 odst. 2 této směrnice.

3. Navíc podle žalobkyně italské úřady nepředložily dostatečné důvody za účelem prokázání, že s ohledem na celek právních vztahů mezi Comune a společností, které bylo zadáno poskytování služeb, jakož i s ohledem na činnost prováděnou posledně uvedenou, je přezkoumávané zadání poskytování služeb zcela „vnitřní“ (*In House Providing*) činností, jež je vyloučena z rámce použití směrnic Společenství o veřejných zakázkách.

(¹) Úř. věst. L 209, s. 1; Zvl. vyd. 06/01, s. 322.

Žaloba podaná dne 7. října 2005 Komisí Evropských společenství proti Italské republice

(Věc C-371/05)

(2006/C 10/17)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 7. října 2005 žaloba směřující proti Italské republice podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou C. Cattabriga jakož i X. Lewisem a L. Visaggiem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

- rozhodl, že Italská republika tím, že jelikož Comune di Mantova zadala, přímo a bez předchozího zveřejnění odpovídajícího oznámení o zakázce v *Úředním věstníku Evropských společenství*, zakázku na správu, údržbu a rozvoj své informační služby společnosti A.S.I. S.p.A., porušila povinnosti, které pro ni vyplývají ze směrnice 92/50/EHS, a zejména z článku 11 a čl. 15 odst. 2 této směrnice;
- uložil Italské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

1. Na základě stížnosti se Komise dozvěděla o smlouvě uzavřené dne 2. prosince 1997, na základě které Comune di Mantova zadala přímo a bez předchozího zveřejnění oznámení o zakázce zakázku na správu, údržbu a rozvoj své informační služby společnosti Azienda Servizi Informatici („A.S.I.“) S.p.A., jejímž je akcionářem. Tato smlouva byla uzavřena na dobu 15 let do 31. prosince 2012.
2. Komise tvrdí, že zadání společnosti A.S.I. S.p.A. provádění informační služby Comune di Mantova je veřejnou zakázkou na služby, na kterou se použije směrnice Rady 92/50/EHS (¹) ze dne 18. června 1992 o koordinaci postupů

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Bundesgerichtshof ze dne 26. července 2005 ve věci A. Brünsteiner GmbH (C-376/05) a Autohaus Hilgert GmbH (C-377/05) proti Bayerische Motorenwerke AG

(Spojené věci C-376/05 a C-377/05)

(2006/C 10/18)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Bundesgerichtshof (Německo) ze dne 26. července 2005 ve věci A. Brünsteiner GmbH (C-376/05) a Autohaus Hilgert GmbH (C-377/05) proti Bayerische Motorenwerke AG, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 12. října 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Bundesgerichtshof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Musí být čl. 5 odst. 3 první věta první odrážka nařízení (ES) č. 1475/1995 (¹) o použití čl. 85 odst. 3 Smlouvy na kategorie dohod o distribuci a servisu motorových vozidel, vykládán v tom smyslu, že potřeba reorganizovat celou distribuční síť nebo její podstatnou část a právo dodavatele vypovědět s roční výpovědní lhůtou z tohoto důvodu smlouvy uzavřené s jeho distributory, může též vyplynout z toho, že vstup v platnost nařízení Komise (ES) č. 1400/2002 (²) ze dne 31. července 2002 o použití čl. 81 odst. 3 Smlouvy na kategorie vertikálních dohod a jednání ve vzájemné shodě v odvětví motorových vozidel, učinil

nezbytným zásadní změny distribučního systému do té doby uplatňovaného dodavatelem a jeho distributory, který je založen na nařízení (ES) č. 1475/1995 a je tímto nařízením povolen?

2) V případě záporné odpovědi na první předběžnou otázku:

Musí být článek 4 nařízení (ES) č. 1400/2002 vykládán v tom smyslu, že omezení hospodářské soutěže obsažená v dohodě o distribuci, jež podle tohoto nařízení představují tvrdá omezení („černé doložky“), výjimečně nezpůsobily ke dni uplynutí přechodného období jednoho roku stanoveného v článku 10 téhož nařízení (30. září 2003) neplatnost výjimky ze zákazu stanoveného v čl. 81 odst. 1 ES pro všechny smluvní ustanovení omezující hospodářskou soutěž, pokud byla tato smlouva uzavřena v období platnosti nařízení (ES) č. 1475/95, v souladu s požadavky tohoto nařízení a byla tímto nařízením vyňata?

Je tomu tak v každém případě, pokud neplatnost všech smluvních ustanovení omezujících hospodářskou soutěž podle práva Společenství má ve vnitrostátním právu za následek neplatnost dohody o distribuci v plném rozsahu?

(¹) Úř. věst. L 145, s. 25.

(²) Úř. věst. L 203, s. 30.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Consiglio di Stato ze dne 19. dubna 2005 ve věci Centro Europa 7 proti Ministero delle Comunicazioni e Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni Ministero delle Comunicazioni

(Věc C-380/05)

(2006/C 10/19)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Consiglio di Stato ze dne 19. dubna 2005 ve věci Centro Europa 7 proti Ministero delle Comunicazioni e Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Direzione Generale Autorizzazioni e Concessioni Ministero delle Comunicazioni, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 18. října 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Consiglio di Stato žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

1) Zaručuje článek 10 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, na kterou odkazuje článek 6 Smlouvy o Evropské unii, vnější pluralismus informací

v odvětví rozhlasového a televizního vysílání v tom smyslu, že ukládá členským státům povinnost zaručovat skutečný pluralismus a skutečnou hospodářskou soutěž v tomto odvětví založenou na systému hospodářské soutěže, který vzhledem k technologickému vývoji zaručuje přístup k sítím a pluralitu provozovatelů, bez možnosti považovat dvoupólové uspořádání trhu za legální?

2) Vyžadují ustanovení Smlouvy o ES, která zaručují volný pohyb služeb a hospodářskou soutěž, ve smyslu jejich výkladu podaném Komisí ve výkladovém sdělení ze dne 29. dubna 2000 o koncesích v právu Společenství, aby byly koncese přidělovány podle zásad, které zajišťují nediskriminační a rovné zacházení, jakož i transparentnost, proporcionalitu a dodržování práv jednotlivců. Jsou s těmito ustanoveními a zásadami Smlouvy v rozporu ustanovení italského práva stanovená v čl. 3 odst. 7 zákona č. 249/1997, v článku 1 vládního nařízení s mocí zákona ze dne 24.12.2003 č. 352 změněného v zákon č. 112/2004 (zákon Gasparri), jelikož tato ustanovení povolila provozovatelům rozhlasových a televizních sítí „porušujících“ pravidla hospodářské soutěže pokračovat bez přerušování ve výkonu jejich činností, přičemž vyloučila provozovatele, jako je odvolatelka, kteří i když mají příslušnou koncesi, jež jim byla přidělena na základě řádného veřejného zadávacího řízení, nemohli vykonávat činnost, ke které obdrželi koncesi, z důvodu, že jim nebyly přiděleny frekvence (z důvodu jejich nedostatku, což je dáno výše uvedeným pokračováním ve výkonu činnosti provozovatelů takzvaných překračujících sítí)?

3) Zakládá článek 17 směrnice 2002/20/ES (¹) (autorizační směrnice) od 25. července 2003 přímý účinek této směrnice ve vnitrostátním právním řádu a povinnost členského státu, který vydal koncese pro provoz rozhlasového a televizního vysílání (zahrnující právo zavedení sítí nebo poskytování elektronických komunikačních služeb nebo právo na používání frekvencí), uvést tyto koncese do souladu s ustanoveními práva Společenství a musí v sobě tato povinnost zahrnovat nezbytnost skutečného přidělení potřebných frekvencí pro výkon činnosti?

4) Brání článek 9 směrnice 2002/21/ES (²) (rámcová směrnice) a článek 5 autorizační směrnice, když stanoví veřejné, transparentní a nediskriminační postupy (článek 5) prováděné podle objektivních, transparentních, nediskriminačních a přiměřených kritérií (článek 9), zavedení režimu obecného souhlasu stanoveného vnitrostátním právem (čl. 23 odst. 5 zákona 112/2004), který tím, že povoluje pokračování provozu „tzv. porušujících sítí“, které nebyly vybrány prostřednictvím řízení o veřejné zakázce, má za následek poškození práv, kterých požívají jiné podniky podle právních předpisů Společenství (čl. 17 odst. 2 směrnice ze dne 7.3.2002[.] 2002/20/ES tzv. autorizační směrnice), kterým je bráněno v provozu jejich činnosti, ačkoliv ztvířily v řízení o veřejné zakázce?

- 5) Ukládají článek 9 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice), čl. 5 odst. 2 druhý pododstavec a čl. 7 odst. 3 směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice) a článek 4 směrnice 2002/77/ES⁽³⁾ členským státům ukončit alespoň k 25. červenci 2003 (viz článek 17 autorizační směrnice) faktické používání frekvencí (provoz zařízení bez koncesí nebo oprávnění vydaných po vyhodnocení uchazečů) s ohledem na rozhlasové a televizní vysílání, jako je vysílání, které bylo provozováno, a tedy nepovolit výkon těchto činností, které jsou provozovány mimo jakékoliv správné plánování využitelných frekvencí a mimo jakoukoliv logiku nárůstu pluralismu, a i v rozporu s těmiž koncesemi přidělenými členským státem po skončení veřejného zadávacího řízení?
- 6) Mohl a může se členský stát dovolávat výjimky stanovené v čl. 5 odst. 2 druhém pododstavci směrnice 2002/20/ES (autorizační směrnice) a v článku 4 směrnice 2002/77/ES pouze z důvodu ochrany informačního pluralismu a pro zaručení ochrany kulturní nebo jazykové rozmanitosti, a nikoliv ve prospěch provozovatelů sítí porušujících pravidla hospodářské soutěže již stanovená vnitrostátními právními předpisy?
- 7) Musí členský stát pro to, aby mohl využít výjimky stanovené v článku 5 směrnice 2002/20/ES, uvést, jaké jsou cíle skutečně sledované vnitrostátními derogačními právními předpisy?
- 8) Může se tato výjimka použít mimo případ držitele veřejnoprávní koncese na televizní vysílání (RAI v Itálii) rovněž ve prospěch soukromých provozovatelů, kteří nezvítězili ve veřejném zadávacím řízení a k újmě podniků, kterým byla naopak řádně poskytnuta koncese v rámci řízení o veřejné zakázce?
- 9) Dále neměl by souhrn pravidel vyplývajících z primárního a sekundárního práva Společenství, který se vyznačuje tím, že zaručuje účinnou hospodářskou soutěž (workable competition) rovněž v odvětví trhu rozhlasu a televize, ukládat vnitrostátnímu zákonodárci, aby zamezil nadřazení prodloužení původního přechodného analogového systému spojeného se zahájením tzv. digitálního pozemního vysílání, jelikož pouze v případě tzv. switch-off analogového vysílání (s následným všeobecným přechodem na digitální vysílání) je možné znovu přidělit frekvence uvolněné pro různá použití, zatímco v případě pouhého zahájení procesu přechodu na pozemní digitální vysílání vyvstává riziko následného zhoršení nedostatku disponibilních frekvencí, jenž je způsoben paralelním analogovým a digitálním vysíláním (simulcast)?
- 10) Konečně je ochrana pluralismu zdrojů informací a hospodářské soutěže v odvětví rozhlasu a televize, jež je zaručena evropským právem, zajištěna vnitrostátními právními předpisy – jako je zákon č. 112/2004 – které stanoví nové omezení ve výši 20 % zdrojů spojené s novým velice širokým košem (tzv. SIC: čl. 2 písm. [g]; článek 15 zákona č. 112/2004), který zahrnuje rovněž činnosti, které nemají

vliv na pluralismus zdrojů informací, zatímco „relevantní trh“ v právu hospodářské soutěže je běžně vymezen tak, že odlišuje trhy v odvětví televize, a dokonce tak, že činí rozdíl mezi placenou televizí a neplacenými televizemi, které vysílají vzduchem (viz mimo jiné případy Komise NO:COMP/JV. 37-BSKYB/Kirch Pay TV Regulation (EEC) NO. 4064/89 Merger Procedure 21/03/2000 e NO. COMP/M.2876-NEWSCORP-TELEPIU' Regulation (EEC) NO. 4064/89 Merger Procedure 2/4/2003)?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽²⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽³⁾ Úř. věst. L 249, 17.9.2002, s. 21.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem cour d'appel de Bruxelles ze dne 13. října 2005 ve věci De Landtsheer Emmanuel SA proti Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, zkráceně CIVC a Veuve Clicquot Ponsardin SA

(Věc C-381/05)

(2006/C 10/20)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem cour d'appel de Bruxelles ze dne 13. října 2005 ve věci De Landtsheer Emmanuel SA proti Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne, zkráceně CIVC a Veuve Clicquot Ponsardin SA, který došel kanceláři Soudního dvora dne 19. října 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour d'appel de Bruxelles žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Pokrývá definice srovnávací reklamy reklamní zpráva, ve kterých inzerent reklamy odkazuje výlučně na druh výrobku v tom smyslu, že by za tohoto předpokladu bylo namístě mít za to, že taková zpráva odkazuje na všechny podniky nabízející tento druh výrobku a že každý z nich může tvrdit, že byl reklamou identifikován?
- 2) Za účelem určení existence soutěžního vztahu mezi inzerentem reklamy a podnikem, na který odkazuje ve smyslu čl. 2 bod 2a směrnice:
 - a. Je třeba mít za to, zejména na základě srovnání čl. 2 bod 2a a čl. 3a písm. b), že soutěžitelem ve smyslu tohoto ustanovení je každý podnik, který reklama umožňuje identifikovat, bez ohledu na zboží nebo služby, které nabízí?

- b. Za předpokladu, že bude odpověď na výše uvedenou otázku záporná a že jsou pro stanovení soutěžního vztahu vyžadovány jiné podmínky, je namíste zkoumat současný stav na trhu a spotřební zvyklosti existující ve Společenství nebo je třeba rovněž zkoumat možnosti vývoje těchto zvyklostí?
- c. Je třeba omezit přezkum na část území Společenství, ve které je reklama vysílána?
- d. Je namíste zkoumat soutěžní vztah tak, že je třeba se věnovat druhům výrobků, které jsou předmětem srovnání a způsobu, jakým jsou tyto výrobky obecně vnímány nebo je třeba pro posouzení stupně možné záměny rovněž přihlídnout ke zvláštním vlastnostem výrobků, které inzerent reklamy zamýšlí ve sporné reklamě podpořit a k obrazu, který mu zamýšlí vtisknout?
- e. Jsou kritéria umožňující stanovit existenci soutěžního vztahu ve smyslu čl. 2 bod 2a a kritéria umožňující ověřit, zda srovnání odpovídá podmínce uvedené v čl. 3a písm. b) identická?
3. Vyplyvá ze srovnání jednak čl. 2 bod 2a směrnice 84/450⁽¹⁾ a jednak článku 3a této směrnice, že:
- a. je nepřipustná jakákoliv srovnávací reklama umožňující identifikovat druh výrobku, za předpokladu, že jeho uvedení neumožňuje identifikovat soutěžitele nebo zboží, které nabízí?
- b. nebo musí být přípustnost srovnání přezkoumána s ohledem pouze na vnitrostátní ustanovení jiná než ta, která provádí ustanovení směrnice ve věci srovnávací reklamy, což by mohlo vést k menší ochraně spotřebitele nebo podniků nabízející druh výrobků srovnatelných s výrobkem nabízeným inzerentem reklamy?
4. Za předpokladu, že je namíste dojít k závěru existence srovnávací reklamy ve smyslu čl. 2 bod 2a, je namíste odvodit z čl. 3a bod 1 písm. b) směrnice, že je nepřipustné jakékoliv srovnání, které se pro výrobky bez označení původu odvozuje na výrobky s označením původu?

(¹) Směrnice Rady 84/450/EHS ze dne 10. září 1984, o sblížení právních a správních předpisů členských států týkajících se klamavé reklamy (Úř. věst. L 250, s. 17).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná rozsudkem Cour de cassation de Belgique ze dne 7. října 2005 ve věci Raffaele Talotta proti Belgickému státu

(Věc C-383/05)

(2006/C 10/21)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla rozsudkem Cour de cassation de Belgique ze dne 7. října 2005 ve věci Raffaele Talotta proti Belgickému státu, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 24. října 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Cour de cassation de Belgique žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

Musí být článek 43 – bývalý článek 52 – Smlouvy o ES vykládán v tom smyslu, že brání ustanovení vnitrostátního práva, které jako článek 182 královské vyhlášky ze dne 27. srpna 1993, přijatý podle čl. 342 odst. 2 zákona o daních z příjmu z roku 1992, uplatňuje minimální základ daně pouze na nerezidenty?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Oberster Gerichtshof ze dne 28. září 2005 ve věci Color Drack GmbH proti Lexx International Vertriebs GmbH

(Věc C-386/05)

(2006/C 10/22)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Oberster Gerichtshof ze dne 28. září 2005 ve věci Color Drack GmbH proti Lexx International Vertriebs GmbH, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 24. října 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Oberster Gerichtshof žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

Musí být čl. 5 bod 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 44/2001 ze dne 22. prosince 2000 o příslušnosti a uznávání a výkonu soudních rozhodnutí v občanských a obchodních věcech (Úř. věst. 2001, L 12 s. 1) vykládán tak, že prodejce zboží, který má sídlo na území jednoho členského státu a tak, jak bylo dohodnuto, dodal zboží kupujícímu, který má sídlo na území jiného členského státu, na různá místa tohoto jiného členského státu, může být, co se týče smluvního nároku týkajícího se všech (dílčích) plnění, žalován kupujícím – případně podle volby žalobce – před Soudem jednoho z těchto míst (plnění)?

Služby umělého oplodnění jsou ve Francii předmětem skutečného a právního monopolu ve prospěch „inseminačních středisek“, který provozovatelům těchto služeb pocházejících z ostatních členských států zakazuje přístup k těmto činnostem buď na základě práva na usazení nebo práva volného pohybu služeb. Francouzské orgány uvádějí úvahy týkající se zdraví, které podle nich mohou odůvodnit přijetí nebo zachování vnitrostátních opatření natolik omezujících, že tato vedou k neplatnosti těchto dvou svobod přiznaných Smlouvou, přesto, že Komise jednak napadá platnost předloženého odůvodnění a že má za to, že svou povahou jsou i tato omezení v každém případě nepřiměřené cíli veterinární a hygienické bezpečnosti, který je zejména dovoláván k odůvodnění těchto omezení.

Žaloba podaná dne 27. října 2005 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice

(Věc C-389/05)

(2006/C 10/23)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 27. října 2005 žaloba směřující proti Francouzské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou A. Bordešem, jako zmocněncem, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Francouzská republika tím, že vyhradila výkon činnosti spojené s umělým oplodněním dobytka pouze oprávněným „inseminačním střediskům“ ve Francii, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 43 ES a 49 ES.
2. uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Články 43 ES a 49 ES se věnují právu usazování, resp. volnému pohybu služeb. Článek 46 krom toho stanoví, že ustanovení stanovená těmito články a opatření přijatá na jejich základě nevylučují užití vnitrostátních ustanovení členského státu, které stanoví zvláštní režim pro cizí státní příslušníky z důvodu veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti a ochrany zdraví. Toto posledně uvedené ustanovení však není v projednávané věci dotčeno vzhledem k tomu, že žalobní důvod Komise se netýká zvláštního režimu stanoveného pro státní příslušníky jiných členských států, kteří ve Francii hodlají vykonávat služby umělého oplodnění, ale *de iure* a *de facto* nemožnosti přístupu státních příslušníků Společenství k této činnosti z důvodu monopolu přiznaného ve Francii „inseminačním střediskům“ zejména dvěma ustanoveními francouzské právní úpravy.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Finanzgericht Hamburg ze dne 30. srpna 2005 ve věci Jan de Nul N.V. proti Hauptzollamt Oldenburg

(Věc C-391/05)

(2006/C 10/24)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Finanzgericht Hamburg (Německo) ze dne 30. srpna 2005 ve věci Jan de Nul N.V. proti Hauptzollamt Oldenburg, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 31. října 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Finanzgericht Hamburg žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Jak má být chápán pojem vody Společenství ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. c) prvního pododstavce směrnice 92/81⁽¹⁾ ve srovnání s pojmem vnitrozemské vody ve smyslu čl. 8 odst. 2 písm. b) směrnice 92/81?
- 2) Má být provoz lodí, které plní nákladní prostor nasáváním (takzvaných Hopperbagger) na vodách Společenství považován celkově za plavbu ve smyslu čl. 8 odst. 1 písm. c) prvního pododstavce směrnice 92/81, nebo musí být rozlišováno mezi různými druhy činností během jejich použití?

⁽¹⁾ Úř. věst. L 316, s. 12

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Symvoulio tis Epikrateias ze dne 30. června 2005 ve věci Alevizos proti Ypourgos Oikonomikon

(Věc C-392/05)

(2006/C 10/25)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Symvoulio tis Epikrateias ze dne 30. června 2005 ve věci Alevizos proti Ypourgos Oikonomikon, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 31. října 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Symvoulio tis Epikrateias žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

„Podléhají státní úředníci a důstojníci, poddůstojníci a vojáci ozbrojených sil, bezpečnostních sborů a přístavních hlídek jako ostatní pracovníci článku 6 směrnice Rady 83/183/EHS, a mohou tak získat ‚obvyklé bydliště‘ v jiné zemi, kde žijí alespoň 185 dnů v kalendářním roce, aby tam vykonali svůj dočasný pracovní úkol, nebo mají i nadále, dokonce i po dobu jejich pracovního úkolu v této jiné zemi, své obvyklé bydliště v Řecku nezávisle na skutečnosti, že přesunuli do této jiné země své osobní a pracovní vazby?“

Žaloba podaná dne 4. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti Rakouské republice

(Věc C-393/05)

(2006/C 10/26)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 4. listopadu 2005 žaloba směřující proti Rakouské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Enricem Traversou a Geraldem Braunem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Rakouská republika tím, že požadovala, aby soukromé kontrolní subjekty v oblasti ekologického zemědělství, které mají sídlo a jsou registrovány v jiném členském státě, měly v Rakousku obchodní provozovnu nebo jinou

trvalou infrastrukturu, aby tam mohly vykonávat svoji činnost, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 ES;

2. uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Rakouské orgány požadovaly od každého kontrolního subjektu v oblasti ekologického zemědělství, který má sídlo a je registrován v jiném členském státě, aby měl v Rakousku pobočku nebo zastoupení, aby mohl být v Rakousku činný. Tento požadavek porušuje svobodu volného pohybu služeb, poněvadž znemožňuje poskytování služeb v Rakousku podniky se sídlem v jiném členském státě.

Svobodou volného pohybu služeb ve smyslu článku 49 ES se totiž rozumí právo poskytovat bez překážky jednotlivé služby z jednoho členského státu v druhém členském státě, aniž by se tam udržovalo stále zastoupení. Zajištění svobody volného pohybu služeb vyžaduje – podle ustálené judikatury Soudního dvora – nejen odstranění veškeré diskriminace z důvodu státní příslušnosti, nýbrž také zrušení všech omezení, která by mohla činnosti poskytovatele služeb, který má sídlo v jiném členském státě a tam legálně poskytuje podobné služby, znemožnit, omezit nebo učinit je méně atraktivními. Článek 49 ES proto brání použití vnitrostátní úpravy nebo správní praxe, která bez objektivního odůvodnění omezuje možnost poskytovatele služeb skutečně využít svobody volného pohybu služeb.

Rakouskou republikou uvedené důvody – tvrzený výkon veřejné moci kontrolními subjekty a obecný zájem – nejsou způsobilé odůvodnit toto omezení volného pohybu služeb. Odvolání na výkon veřejné moci – jako důvod, který vylučuje protiprávnost tohoto omezení svobody volného pohybu služeb – by bylo legální a přijatelné jen tehdy, pokud by se jednalo o činnost, která představuje bezprostřední a specifickou účast na výkonu veřejné moci. Kontrolní subjekty ale nejsou orgány: nemohou donucením ukládat sankce, nevystavují veřejné listiny a právní vztah mezi kontrolním subjektem a producentem je čistě soukromoprávní povahy.

Obecný zájem není ohrožen tím, že kontrolní subjekt nemá v Rakousku zastoupení, poněvadž efektivní kontrola je realizována podle kritérií práva Společenství při registraci a kontrole daných kontrolních subjektů orgány státu registrace. V tomto případě k tomu existují ještě koordinační a harmonizační ustanovení, která zajišťují, že zájem, který uvádí Rakouská republika jako argument, bude podle stejných standardů sledován také v jiných členských státech.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Viterbo ze dne 25. října 2005 v trestním řízení proti Antonellu D'Antoniu a dalším

(Věc C-395/05)

(2006/C 10/27)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale di Viterbo ze dne 25. října 2005 v trestním řízení proti Antonellu D'Antoniu a dalším, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 10. listopadu 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale di Viterbo žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následující otázce:

- Porušují čl. 4 odst. 1 a článek 4a zákona 401/89 ve znění změn, které v současné době vyhrazení pouze italským poskytovatelům veřejných služeb, a nikoliv zahraničním zprostředkovatelům (bookmakers) provozovat sběr sázek, zásady volné hospodářské soutěže, volného pohybu služeb a svobody usazování, jak jsou stanoveny v člancích 31, 86, 43, 48 Smlouvy o ES?

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná usnesením Tribunale di Palermo ze dne 19. října 2005 v trestním řízení proti Marii Grazii Di Maggio a Salvatore Buccolovi

(Věc C-397/05)

(2006/C 10/28)

(Jednací jazyk: italština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla usnesením Tribunale di Palermo ze dne 19. října 2005 v trestním řízení proti Marii Grazii Di Maggio a Salvatore Buccolovi, které došlo kanceláři Soudního dvora dne 14. listopadu 2005, podána žádost o rozhodnutí o předběžné otázce.

Tribunale di Palermo žádá Soudní dvůr, aby rozhodl o následujících otázkách:

- 1) Je vnitrostátní právní předpis obsahující zákaz, který je trestně sankcionován, provozovat sběr sázek bez policejního povolení omezením svobody usazování stanovené v článku

43 Smlouvy o EHS a volného pohybu služeb stanoveného v článku 49 Smlouvy o EHS?

- 2) Splňuje policejní povolení stanovené v článku 88 italského TULPS všechny podmínky Soudního dvora pro odůvodnění omezení práva usazování?
- 3) Je trestní sankce stanovená v čl. 4 odst. 4a zákona 401/89 přiměřená, vyvážená a především nediskriminační ve vztahu k majitelům Centri di Trasmissione Dati působícím v Itálii a spojeným s bookmaker Stanley L.T.D. se sídlem v Liverpoolu, přestože kontroly, kterým tito posledně uvedení podléhají, jsou v podstatě totožné s kontrolami italských poskytovatelů a jejich činnost podléhá získání policejní licence, jejímž účelem je podle Suprema Corte předcházení kriminální infiltraci do oblasti poptávky a nabídky hry?

Žaloba podaná dne 17. listopadu 2005 Evropským parlamentem proti Komisi Evropských společenství

(Věc C-403/05)

(2006/C 10/29)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 17. listopadu žaloba směřující proti Komisi Evropských společenství a podaná Evropským parlamentem, zastoupeným R. Passosem, E. Waldherr a K. Lindahl, jako zmocněnci.

Evropský parlament navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. zrušil rozhodnutí, kterým se schvaluje projekt týkající se zabezpečení hranic na Filipínách financovaný z rozpočtové položky 19 10 02 souhrnného rozpočtu Evropských společenství (Philippine Border Management Project; n° ASIA/2004/016-924), který byl přijat provedením nařízení (EHS) č. 443/92⁽¹⁾ o finanční a technické pomoci asijským a latinskoamerickým rozvojovým zemím a o hospodářské spolupráci s nimi
2. uložil Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Evropský parlament požaduje zrušení rozhodnutí Komise z toho důvodu, že Komise překročila své výkonné pravomoci.

Hlavní cíl napadeného rozhodnutí spočívá v boji proti terorismu tím, že provádí rezoluci Rady bezpečnosti Organizace spojených národů 1373 (2001) o boji proti terorismu. Cílem nařízení č. 443/92 je naopak rozvojová pomoc formou technické a finanční, jakož i hospodářské spolupráce. Výkonné pravomoci delegované tímto základním aktem ukládají Komisi zajistit řízení a finanční a technickou pomoc a hospodářskou spolupráci. Opatření určené na pomoc vládě Filipín na zvýšení zabezpečení hranic s cílem boje proti terorismu, jde nad rámec výkonných pravomocí stanovených v základním aktu a je tedy protiprávní.

Napadené opatření nebylo zveřejněno v Úředním věstníku. Evropský parlament se o plném znění textu dozvěděl až dne 9. září 2005.

(¹) Úř. věst. L 52, 27.2.1992, s. 1.

Žaloba podaná dne 17. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti Spolkové republice Německo

(Věc C-404/05)

(2006/C 10/30)

(Jednací jazyk: němčina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 17. listopadu 2005 žaloba směřující proti Spolkové republice Německo podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou Enricem Traversou a Geraldem Braunem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Žalobkyně navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Spolková republika Německo tím, že požadovala, aby soukromé kontrolní subjekty v oblasti ekologického zemědělství, které mají sídlo a jsou registrovány v jiném členském státě, měly v Německu obchodní provozovnu nebo jinou trvalou infrastrukturu, aby tam mohly vykonávat svoji činnost, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článku 49 ES;
2. uložil žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Německé orgány požadovaly od každého kontrolního subjektu v oblasti ekologického zemědělství, který má sídlo a je registrován v jiném členském státě, aby měl v Německu pobočku nebo zastoupení, aby mohl být v Německu činný. Tento požadavek porušuje svobodu volného pohybu služeb, poněvadž znemožňuje poskytování služeb v Německu podniky se sídlem v jiném členském státě.

Svobodou volného pohybu služeb ve smyslu článku 49 ES se totiž rozumí právo poskytovat bez překážky jednotlivé služby z jednoho členského státu v druhém členském státě, aniž by se tam udržovalo stálé zastoupení. Zajištění svobody volného pohybu služeb vyžaduje – podle ustálené judikatury Soudního dvora – nejen odstranění veškeré diskriminace z důvodu státní příslušnosti, nýbrž také zrušení všech omezení, která by mohla činnosti poskytovatele služeb, který má sídlo v jiném členském státě a tam legálně poskytuje podobné služby, znemožnit, omezit nebo učinit je méně atraktivními. Článek 49 ES proto brání použití vnitrostátní úpravy nebo správní praxe, která bez objektivního odůvodnění omezuje možnost poskytovatele služeb skutečně využít svobody volného pohybu služeb.

Spolkovou vládou uvedené důvody – tvrzený výkon veřejné moci kontrolními subjekty a obecný zájem – nejsou způsobilé odůvodnit toto omezení volného pohybu služeb. Odvolání na výkon veřejné moci – jako důvod, který vylučuje protiprávnost tohoto omezení svobody volného pohybu služeb – by bylo legální a přijatelné jen tehdy, pokud by se jednalo o činnost, která představuje bezprostřední a specifickou účast na výkonu veřejné moci. Kontrolním subjektům sice jsou spolkovými zeměmi svěřeny správní úkoly a tyto by také měly možnost donucením prosadit sankce stanovené v nařízení, tato skutečnost je v právu Společenství nerozhodná a nemění nic na tom, že činnost kontrolního subjektu upravená právem Společenství smí být v rámci svobody volného pohybu služeb v Německu prováděna také každým, v jiném členském státě na tomto právním základě registrovaným kontrolním subjektem.

Obecný zájem není ohrožen tím, že kontrolní subjekt nemá v Německu zastoupení, poněvadž efektivní kontrola je realizována podle kritérií práva Společenství při registraci a kontrole daných kontrolních subjektů orgány státu registrace. V tomto případě k tomu existují ještě koordinační a harmonizační ustanovení, která zajišťují, že zájem, který uvádí spolková vláda jako argument, bude podle stejných standardů sledován také v jiných členských státech.

Žaloba podaná dne 21. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti Řecké republice

(Věc C-409/05)

(2006/C 10/31)

(Jednací jazyk: řečtina)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 21. listopadu 2005 žaloba směřující proti Řecké republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou D. Triantafyllou, jako právním poradcem, a G. Wilmsem, členem právní služby Komise, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise navrhuje, aby Soudní dvůr:

- určil, že Řecká republika tím, že odmítla vypočítat a uhradit vlastní zdroje ušlé při dovozu válečného materiálu osvobozeného od cla a odmítla uhradit úroky z prodlení vyplývající z nezaplacení těchto vlastních zdrojů Komisi, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z článků 2, 9, 10 a 11 nařízení (ES) č. 1552/89 ⁽¹⁾ pro období do 31. května 2000 a nařízení (ES) č. 1150/2000 ⁽²⁾ od tohoto data;
- uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

- Žalovaná neprokázala, že by platba cla se sníženou (nebo nulovou) sazbou podstatně poškodila bezpečnost státu ve smyslu článku 296 ES.
- Vojenské tajemství v zásadě žalovanou nezavazuje povinnosti vypočítat a uhradit příslušné clo.
- Žalovaná se nemůže dovolávat ochrany legitimního očekávání na základě toho, že řízení bylo zahájeno opožděně.
- Nesplnění hospodářsko-finančních povinností žalované vůči Společenství nespravedlivě zatěžuje ostatní členské státy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 155, s. 1

⁽²⁾ Úř. věst. L 130, s. 1

Žaloba podaná dne 23. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti Francouzské republice

(Věc C-414/05)

(2006/C 10/32)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 23. listopadu 2005 žaloba směřující proti Francouzské republice podaná Komisí Evropských společenství, zastoupenou B. Stromskym, jako zmocněncem, s adresou pro doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

- 1) určil, že Francouzská republika tím, že nepřijala právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Komise 2003/94/ES ze dne 8. října 2003, kterou se stanoví zásady a pokyny pro správnou výrobní praxi pro humánní léčivé přípravky a hodnocené humánní léčivé přípravky ⁽¹⁾, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice,
- a
- 2) určil, že Francouzská republika v každém případě tím, že neuvědomila Komisi o právních a správních předpisech nezbytných pro dosažení souladu se směrnicí Komise 2003/94/ES ze dne 8. října 2003, kterou se stanoví zásady a pokyny pro správnou výrobní praxi pro humánní léčivé přípravky a hodnocené humánní léčivé přípravky, nesplnila povinnosti, které pro ni vyplývají z této směrnice,
- 3) uložil Francouzské republice náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Lhůta stanovená pro provedení směrnice uplynula dne 30. dubna 2004.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 262, 14.10.2003, s. 22.

Žaloba podaná dne 24. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti Lucemburskému velkovévodství

(Věc C-416/05)

(2006/C 10/33)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byla předložena dne 24. listopadu 2005 žaloba směřující proti Lucemburskému velkovévodství podaná Komisí Evropských společenství zastoupenou C. F. Durand a F. Simonetti, jako zmocněnkyně, s adresou pro účely doručování v Lucemburku.

Komise Evropských společenství navrhuje, aby Soudní dvůr:

1. určil, že Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo opatření k vykonání rozsudku Soudního dvora Evropských společenství ze dne 2. října 2003 ve věci C-89/03 týkajícího se neprovedení směrnice 93/15/EHS⁽¹⁾ do lucemburského práva, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z čl. 228 odst. 1 Smlouvy o založení Evropského společenství;
2. nařídil Lucemburskému velkovévodství, aby zaplatilo Komisi Evropských společenství na účet „vlastní zdroje Evropského společenství“ penále ve výši 9 000 EUR za každý den prodlení s vykonáním rozsudku vydaného ve věci C-89/03 ode dne vyhlášení rozsudku v této věci do dne, kdy bude rozsudek vydaný ve věci C-89/03 vykonán;
3. uložil Lucemburskému velkovévodství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty:

Soudní dvůr svým rozsudkem ze dne 2. října 2003 vydaným ve věci C-89/03, Komise Evropských společenství v. Lucemburské velkovévodství, rozhodl, že „Lucemburské velkovévodství tím, že nepřijalo právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu se směrnicí Rady 93/15/EHS ze dne 5. dubna 1993 o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a doзору nad výbušninami pro civilní použití, nesplnilo povinnosti, které pro něj vyplývají z této směrnice.“

Komise dopisem ze dne 7. listopadu 2003 upozornila lucemburské orgány na rozsudek ze dne 2. října 2003 a požádala je, aby jí sdělily opatření přijatá pro dosažení souladu s tímto rozsudkem.

Lucemburské orgány v odpovědi uvedly, že návrh velkovévodského nařízení by mohl být dokončen nejpozději v listopadu 2004.

Komise vydala dne 14. prosince 2004 odůvodněné stanovisko, jímž Lucemburské velkovévodství vyzývá, aby přijalo opatření nezbytná pro dosažení souladu ve lhůtě dvou měsíců.

Lucemburské orgány v dopise ze dne 19. září 2005 uvedly, že Conseil d'État se ve svém stanovisku domníval, že rozsah působnosti nařízení je podle Ústavy vyhrazen zákonu.

Podle informací, která má Komise k dispozici, Lucemburské velkovévodství dotčenou směrnicí stále neprovedlo.

Podle čl. 228 odst. 2 druhého pododstavce druhé věty navrhne Komise v žalobě paušální částku nebo penále, již je dotýčný členský stát povinen zaplatit, ve výši, kterou považuje za přiměřenou okolnostem.

V projednávaném případě se Komise domnívá, že penále ve výši 9 000 EUR denně je přiměřené závažnosti a trvání tohoto porušení a zohledňuje nezbytnost dát tomuto penále odstrašující účinek.

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/15/EHS ze dne 5. dubna 1993 o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a doзору nad výbušninami pro civilní použití (Úř. věst. L 121, 15.5.1993, s. 20; Zvl. vyd. 13/12, s. 58).

Kasační opravný prostředek podaný 24. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti rozsudku vydanému dne 13. září 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (prvním senátem) ve věci T-272/03, M. D. Fernández Gómez v. Komise Evropských společenství

(Věc C-417/05 P)

(2006/C 10/34)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl dne 24. listopadu 2005 předložen kasační opravný prostředek podaný Komisí Evropských společenství, zastoupenou D. Martinem a L. Lozano Palacios, jako zmocněnci, proti rozsudku vydanému dne 13. září 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (prvním senátem) ve věci 272/03, M. D. Fernández Gómez v. Komise Evropských společenství.

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek
- v řízení sám rozhodl a vyhověl návrhovým žádáním žalované v řízení prvního stupně, a tedy zamítl žalobu ve věci T-272/03;
- podpůrně vrátil věc před Soud;
- uložil Fernández Gómez náhradu nákladů řízení včetně jejich vlastních nákladů v řízení před Soudem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty:

Ve svém kasačním opravném prostředku uplatňuje Komise tři žalobní důvody:

1. První žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení, kterého se dopustil Soud tím, že považoval žalobu za přípustnou z důvodu skutečnosti, že dopis ze dne 19. ledna 2001 neměl dosah rozhodnutí a že akt napadený v řízení prvního stupně, a sice elektronická zpráva ze dne 12. května 2003, nebyl čistě potvrzující, ale obsahoval nový prvek v porovnání se smlouvou ze dne 17. ledna 2001 a dopisem ze dne 19. ledna 2001. Komise se oproti tomu domnívá, že žaloba je nepřipustná, jelikož dopis ze dne 19. ledna 2001 a smlouva ze dne 17. ledna 2001 stanoví konečné stanovisko úřadu vůči žalobkyni. Žalobkyně tedy měla napadnout tyto akty. Podle názoru Komise elektronická zpráva ze dne 12. května 2003 nemá dosah rozhodnutí ani neobsahuje sebemenší nový prvek v porovnání s dřívějšími akty. Žaloba tedy musí být odmítnuta jako nepřipustná.
2. Druhý žalobní důvod vychází z nesprávného právního posouzení při výkladu rozhodnutí ze dne 13. listopadu 1996, a především pojmu „nestatutární zaměstnanci“. Komise se domnívá, že z cíle rozhodnutí ze dne 13. listopadu, jakož i z jeho znění a z kontextu, ve kterém bylo přijato, vyplývá, že se vztahuje na všechna „úřední nebo smluvní postavení u Komise“ všech zaměstnanců Komise, kteří nejsou úředníky. Podpůrně Komise tvrdí, že Soud rozhodl *ultra petita* a nesprávně vyložil článek 8 RAA. Pokud totiž ustanovení služebního řádu přiznává orgánu oprávněnému ke jmenování prostou možnost, jako v projednávaném případě, vykonává ji tento orgán v rámci své široké posuzovací pravomoci.
3. Třetí žalobní důvod vychází z porušení práva Společenství tím, že byla přiznána náhrada škody za údajnou věcnou

škodu, která není ani skutečná, ani jistá, a podpůrně z porušení povinnosti odůvodnění při výpočtu škody, čímž bylo zabráněno Soudnímu dvoru ve výkonu jeho kontroly dodržování zásady proporcionality.

Kasační opravný prostředek podaný dne 29. listopadu 2005 Komisí Evropských společenství proti rozsudku vydanému dne 13. září 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (prvním senátem) ve věci T-72/04, S. Hosman-Chevalier proti Komisi Evropských společenství

(Věc C-424/05 P)

(2006/C 10/35)

(Jednací jazyk: francouzština)

Soudnímu dvoru Evropských společenství byl předložen dne 29. listopadu 2005 kasační opravný prostředek podaný Komisí Evropských společenství, zastoupenou H. Kraemerem a M. Velardo, jako zmocněnci, proti rozsudku vydanému dne 13. září 2005 Soudem prvního stupně Evropských společenství (prvním senátem) ve věci T-72/04, S. Hosman-Chevalier proti Komisi Evropských společenství.

Účastník řízení podávající kasační opravný prostředek navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek a vrátil věc zpět k Soudu;
- uložil žalobci v prvním stupni náhradu nákladů řízení v tomto stupni, včetně jeho vlastních nákladů v řízení před Soudem.

Důvody kasačního opravného prostředku a hlavní argumenty

Komise se dovolává jediného důvodu proti napadenému rozsudku, vycházejícího z porušení práva Společenství v bodech 31 až 36 a 42 uvedeného rozsudku. Konkrétněji, je toho názoru, že Soud vyložil nesprávně podmínku týkající se „práce konan[é] pro některý jiný stát“, uvedenou v čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé odrážce *in fine* přílohy VII služebního řádu.

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ

Kasační senát

(2006/C 10/36)

Dne 6. prosince 2005 Soud prvního stupně v souladu s článkem 12 jednacího řádu rozhodl, že pro období od 12. prosince 2005 do 31. srpna 2007 budou kasační opravné prostředky podané proti rozhodnutím Soudu pro veřejnou službu přidělovány okamžikem podání návrhu a aniž by bylo dotčeno následné použití článků 14 a 51 jednacího řádu, kasačnímu senátu.

Kasační senát se skládá z předsedy Soudu prvního stupně a předsedů druhého, třetího, čtvrtého a pátého rozšířeného senátu.

Pro období od 12. prosince 2005 do 31. srpna 2007 jsou v důsledku toho ke kasačnímu senátu, v němž zasedá pět soudců, přiděleni:

p. Vesterdorf, předseda, p. Jaeger, p. Pirrung, p. Vilaras, a p. Legal, soudci.

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 17. listopadu 2005 – Biofarma v. OHIM

(Věc T-154/03) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Starší slovní národní ochranné známky ARTEX — Přihláška slovní ochranné známky Společenství ALREX — Relativní důvod pro zamítnutí — Nebezpečí záměny — Článek 8 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. 40/94“)

(2006/C 10/37)

Jednací jazyk: nizozemština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Biofarma SA (Neuilly-sur-Seine, Francie) (zástupci: V. Gil Vega, A. Ruiz López a D. Gonzalez Maroto, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: W. Verburg a A. Folliard-Monguiral, zmocněnci)

Druhý účastník řízení před odvolacím senátem OHIM, vedlejší účastník před Soudem: Bausch & Lomb Pharmaceuticals Inc. (Tampa, Florida, Spojené státy) (zástupce: S. Klos, advokát)

Předmět věci

Žaloba proti rozhodnutí třetího odvolacího senátu OHIM ze dne 5. února 2003 (věc R 370/2002-3), týkajícímu se námitkového řízení mezi Biofarma SA a Bausch & Lomb Pharmaceuticals, Inc.

Výrok rozsudku

- 1) Rozhodnutí třetího odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 5. února 2003 (věc R 370/2002-3) se zrušuje.
- 2) OHIM ponese vlastní náklady řízení, jakož i náklady řízení vynaložené žalobkyní.
- 3) Vedlejší účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 158, 5.7.2003

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 9. listopadu 2005 – Focus Magazin Verlag v. OHIM

(Věc T-275/03) ⁽¹⁾

(„Ochranná známka Společenství — Námitkové řízení — Přihláška slovní ochranné známky Společenství Hi-FOCuS — Starší slovní národní ochranná známka FOCUS — Rozsah přezkumu odvolacího senátu — Posouzení skutečností předložených odvolacímu senátu“)

(2006/C 10/38)

Jednací jazyk: němčina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Focus Magazin Verlag GmbH (Mnichov, Německo) (zástupce: U. Gürtler, advokát)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (zástupci: A. von Mühlendahl, B. Müller a G. Schneider, zmocněnci)

Další účastník řízení před odvolacím senátem OHIM: ECI Telecom Ltd (Petah Tikva, Izrael)

Předmět věci

Žaloba podaná proti rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu OHIM ze dne 30. dubna 2003 (věc R 913/2001-4), týkajícímu se námitkového řízení mezi Focus Magazin Verlag GmbH a ECI Telecom Ltd,

Výrok rozsudku

1) Rozhodnutí čtvrtého odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) ze dne 30. dubna 2003 (věc R 913/2001-4) se zrušuje.

2) Žalovanému se ukládá náhrada nákladů řízení.

(¹) Úř. věst. C 251, 18.10.2003

Rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 15. listopadu 2005 – Righini v. Komise

(Věc T-145/04) (¹)

(„Úředníci — Dočasní zaměstnanci — Zařazení do platové třídy a do stupně — Zařazení do vyšší platové třídy v rámci služebního postupu“)

(2006/C 10/39)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Elisabetta Righini (Brusel, Belgie) (zástupce: É. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: V. Joris a C. Berardis-Kayser, zmocněnci, ve spolupráci s D. Waelbroeckem, advokátem)

Předmět věci

Zrušení rozhodnutí Komise o zařazení žalobkyně při jejím nástupu do služby do platové třídy A7, stupně 3, ať už jako dočasněho zaměstnance, nebo úředníka ve zkušební době, a bude-li to nezbytné, zrušení rozhodnutí ze dne 21. ledna 2004 o zamítnutí stížnosti žalobkyně

Výrok rozsudku

1) Žaloba se zamítá.

2) Každý účastník řízení ponese vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 179, 10.7.2004.

Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 17. října 2005 – First Data a další v. Komise

(Věc T-28/02) (¹)

(„Hospodářská soutěž — Článek 81 ES — Systém platebních karet Visa — Pravidlo „žádná akvizice bez vydávání“ — Negativní atest — Pravidlo zrušeno v průběhu řízení — Zájem na podání žaloby — Nepotřeba rozhodnout“)

(2006/C 10/40)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: First Data Corp. (Wilmington, Delaware, Spojené Státy), FDR Ltd (Dover, Delaware, Spojené státy) a First Data Merchant Services Corp. (Sunrise, Florida, Spojené státy) (zástupci: původně P. Bos a M. Nissen, poté P. Bos, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: původně R. Wainwright, W. Wils a V. Superti, poté R. Wainwright a T. Christoforou, zmocněnci)

Předmět věci

Návrh na zrušení páté odrážky článku 1 rozhodnutí Komise 2001/782/ES ze dne 9. srpna 2001 v řízení podle článku 81 Smlouvy o ES a článku 53 Dohody o EHP (Věc COMP/29.373 – Visa International) (Úř. věst. L 293, s. 24)

Výrok usnesení

1) O žalobě již není třeba rozhodnout.

2) Žalobkyně a Komise ponесou vlastní náklady řízení.

(¹) Úř. věst. C 109, 4.5.2002

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 26. října 2005 –
Ouariachi v. Komise**

(Věc T-124/04) ⁽¹⁾

(„Žaloba na náhradu škody — Mimosmluvní odpovědnost
Společenství — Škoda způsobená zaměstnancem při výkonu
jeho funkce — Neexistence příčinné souvislosti“)

(2006/C 10/41)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Jamal Ouariachi (Rabat, Maroko) (zástupci: F. Blanmail-
land a C. Verbrouck, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupci: F.
Dintilhac a G. Boudot, zmocněnci)

Předmět věci

Žaloba směřující k náhradě škody, která údajně vznikla žalobci
v důsledku údajného protiprávního jednání zaměstnance dele-
gace Komise v Chartúmu (Súdán)

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se zamítá jako zjevně neopodstatněná.
- 2) Žalobci se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 118, 30.4.2004.

**Usnesení Soudu prvního stupně ze dne 27. října 2005 –
GAEC Salat v. Komise**

(Věc T-89/05) ⁽¹⁾

(„Žaloba pro nečinnost — Žaloba týkající se chráněného
označení původu ‚Salers‘ — Nařízení (ES) č. 828/2003 —
Zaujetí stanoviska Komise — Zjevná nepřipustnost“)

(2006/C 10/42)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: GAEC Salat (Farges, Francie) (zástupce: F. Delpeuch,
advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství (zástupce: F.
Clotuche-Duvieusart, zmocněnec)

Předmět věci

Žaloba pro nečinnost domáhající se toho, aby bylo určeno, že
Komise nerozhodla o žalobě podané žalobkyní proti Fran-
couzské republice

Výrok usnesení

- 1) Žaloba se jako zjevně nepřipustná odmítá.
- 2) Žalobkyni se ukládá náhrada nákladů řízení.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 106, 30.4.2005.

Žaloba podaná dne 6. října 2005 – Schierhorst v. Komise

(Věc T-374/05)

(2006/C 10/43)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Rainer Johannes Schierhorst (Georgetown, Guyane)
(zástupci: S. Rodrigues, A. Jaume, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování zamí-
tající stížnost žalobce, společně s rozhodnutím o jmenování
přijatém orgánem oprávněným ke jmenování dne 5. ledna
2005, v rozsahu, v němž stanoví jeho platovou třídu podle
čl. 12 odst. 3 přílohy XIII služebního řádu a platový stupeň
podle nynějšího článku 32 služebního řádu;
- upozornit orgán oprávněný ke jmenování na účinky zrušení
napadených rozhodnutí, zejména na zařazení žalobce do
platové třídy A*10, platového stupně 4, a to se zpětnou
účinností ode dne 1. února 2005, data nabytí účinnosti
rozhodnutí o jmenování ze dne 11. října 2004;
- podpůrně uložit Komisi náhradu škody utrpěné žalobcem
z důvodu, že nebyl zařazen do platové třídy A*10, plato-
vého stupně 4, ode dne 1. února 2005, data nabytí účín-
nosti rozhodnutí o jmenování ze dne 5. ledna 2005;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Jako úspěšný účastník veřejného výběrového řízení COM/A/1/02 pro administrátory s platovým stupněm A7/A6 v oblasti zemědělství byl žalobce napadeným rozhodnutím ze dne 5. ledna 2005 jmenován úředníkem. Podle článku 12 přílohy XIII služebního řádu byl zařazen do nové platové třídy A*6, která je nižší než předchozí platové třídy A7/A6, které v novém systému odpovídají platovým třídám A*8/A*10.

Na podporu svých návrhů se žalobce dovolává žalobních důvodů, které jsou totožné s těmi dovolávanými ve věci T-207/05 (¹).

(¹) Úř. věst. C 193, 6.8.2005, s. 36.

Žaloba podaná dne 5. října 2005 – Seegmuller v. Komise

(Věc T-377/05)

(2006/C 10/44)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Magali Seegmuller (Uccle, Belgie) (zástupce: K. H. Hagenaar, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí ze dne 5. července 2005 Orgánu oprávněného ke jmenování (OOJ) Komise, které brání žalobkyni ve výkonu jejího zaměstnání a převzetí služebních povinností v delegaci Guineji Konakry jako vedoucí správy dané delegace;
- přiznat žalobkyni nárok na náhradu škody, která bude vyčíslena později a která jí vznikla z majetkové a nemajetkové újmy způsobené žalovanou;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, smluvní zaměstnanec Komise, předložila svou žádost o místo vedoucího správy v Kongo Brazzaville (oznámení o volném pracovním místě COM/2004/2982/F). Dne 5. ledna 2005 jí bylo sděleno, že uspěla ve výběru. Poté,

co byla dotázána Generálním ředitelstvím Komise pro vnější vztahy za účelem zjištění, zda je připravena přijmout jinou delegaci, žalobkyně souhlasila rovněž se zaměstnáním v Guineji Konakry.

Jak vyplývalo z praxe, žalobkyně podstoupila lékařské vyšetření za účelem odjezdu v rámci delegace do Guineje Konakry. Zprávou ze dne 17. března 2005 došel pověřený lékař Komise k závěru, že žalobkyně nemá požadovanou fyzickou způsobilost k výkonu svých služebních povinností v uvedené delegaci. V návaznosti na tuto zprávu sdělilo Generální ředitelství Komise pro vnější vztahy žalobkyni, že se její nástup do funkce nemůže v Guineji Konakry uskutečnit. Žalobkyně tedy podala stížnost proti poslední uvedenému rozhodnutí, která byla napadeným rozhodnutím ze dne 5. července 2005 zamítnuta.

Žalobkyně na podporu své žaloby uplatňuje údajný nedostatek pravomoci ředitele Generálního ředitelství pro vnější vztahy k přijetí rozhodnutí ze dne 15. dubna 2001, jakož i zneužití pravomoci. Krom toho uvádí údajné pochybení v posouzení pověřeného lékaře Komise, jehož zpráva ze dne 17. března 2005 neprokazuje podle ní žádnou srozumitelnou souvislost mezi lékařským nálezem, který tato zpráva obsahuje, a závěry, které z toho vyvozuje.

Žaloba podaná dne 7. října 2005 – Marengo v. Komise

(Věc T-378/05)

(2006/C 10/45)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Giuliano Marengo (Brusel, Belgie) (zástupci: A. Pappalardo, M. Merola, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit stanovení platu žalobce za leden 2005 (poslední měsíc služby),
 - v rozsahu, v němž toto stanovení nezohledňuje zvýšení základního platu stanovené v čl. 7 odst. 4 přílohy XIII služebního řádu,
 - v rozsahu, v němž je koeficient násobení uveden jako 0,9982852 namísto 1;

- zrušit rozhodnutí týkající se přiznání a výplaty důchodu žalobci přijaté dne 31. ledna 2005 vedoucím oddělení důchodů Úřadu pro správu a výplatu individuálních nároků,
- v rozsahu, v němž nezohledňuje zvýšení základního platu stanovené v čl. 7 odst. 4 přílohy XIII služebního řádu,
- v rozsahu, v němž se v zařazení při skončení služby objevuje číslo 0,9982852 namísto 1,
- v rozsahu, v němž stanoví důchodové zařazení jako A*16/03 namísto A*16/06,
- zrušit rozhodnutí ze dne 1. července 2005 přijaté generálním ředitelem ředitelství pro personál a administrativu (ADMIN.B. 2 – SHS/amd – D (05)15121), kterým byly zamítnuty obě stížnosti žalobce (č. R/266/05 a R/298/05),
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, bývalý zástupce generálního ředitele právní služby Komise, který odešel do důchodu v únoru 2005, byl před ukončením své funkce zařazen do platové třídy A*16 a až do konce roku 2004 se na něj vztahovalo zvýšení platu stanovené v čl. 7 odst. 4 přílohy XIII služebního řádu. V souladu se změnami služebního řádu, jež nabývaly účinnosti dne 1. května 2004, se na jeho základní plat použil faktor násobení 0,9580274, odrážející rozdíl mezi základním platem stanoveným pro jeho třídu a stupeň podle starého a nového služebního řádu.

Dne 1. ledna 2005 žalobce dosáhl stupně 6 své platové třídy. Vzhledem k tomu, že základní plat stanovený pro tento stupeň starým a novým služebním řádem je stejný, žalobce se domnívá, že použitelný faktor násobení má být od tohoto data „1“. Nicméně od tohoto měsíce byl jak na jeho poslední výplatní pásce, tak na rozhodnutí týkajícím se přiznání a výplaty jeho důchodu uveden faktor násobení 0,9982852. Krom toho zvýšení platu stanovené v čl. 7 odst. 4 přílohy XIII služebního řádu nebylo zahrnuto v jeho platu za měsíc leden 2005, a v důsledku toho nebylo zohledněno při stanovení jeho důchodu, vypočítaného na základě platu za tento měsíc. Konečně, rozhodnutí o stanovení důchodu zařadilo žalobce do stupně 3 namísto stupně 6 v jeho třídě.

Na podporu své žaloby žalobce uplatňuje porušení čl. 2 odst. 2, čl. 7 odst. 4 a čl. 8 odst. 2 přílohy XIII služebního řádu. Dovolává se rovněž porušení svého legitimního očekávání, jež údajně vzniklo v důsledku orientačního výpočtu jeho důchodu, který provedl za pomoci počítačové pomůcky („calculette“

[kalkulačka]), poskytnutého k dispozici zaměstnancům Komise. Podle žalobce kalkulačka předpokládá zohlednění dotčeného zvýšení při stanovení důchodu.

Žaloba podaná dne 14. října 2005 – Zuffa v. OHIM

(Věc T-379/05)

(2006/C 10/46)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: Zuffa, LLC (Las Vegas, Spojené státy americké) (zástupci: S. Malynicz, M. Blair, advokáti)

Žalovaný: Úřad pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory)

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí prvního odvolacího senátu ze dne 8. srpna 2005 ve věci R 24/2005-1;
- uložit žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Dotčená ochranná známka Společenství: Slovní ochranná známka „ULTIMATE FIGHTING“ pro zboží a služby zařazené do tříd 9, 16, 25, 28 a 41 – přihláška č. 2 766 590

Rozhodnutí průzkumového referenta: Zamítnutí přihlášky pro veškeré zboží a služby, pro které byla přihláška podána

Rozhodnutí odvolacího senátu: Zamítnutí odvolání

Dovolávané žalobní důvody: Slovní spojení „ULTIMATE FIGHTING“, posuzované jako celek, není generickým nebo běžným označením ve vztahu k navrhovanému zboží a službám. Odvolací senát neprovedl odpovídající analýzu ochranné známky jako celku ve vztahu k veškerému zboží a službám, pro které byla přihláška podána.

Žaloba podaná dne 10. října 2005 – Buendía Sierra v. Komise

(Věc T-380/05)

(2006/C 10/47)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: José Luis Buendía Sierra (Brusel, Belgie) (zástupci: M. van der Woude, V. Landes, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí generálního ředitele právní služby udělit mu pouze čtyři prioritní body generálního ředitelství za hodnotící období 2004, potvrzené a konečné rozhodnutím orgánu oprávněného ke jmenování, kterým se odvolání zamítá;
- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování neudělit mu žádný zvláštní prioritní bod „Výbor pro povýšení za práci vykonanou v zájmu orgánu“ za hodnotící období 2004;
- zrušit rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování udělit mu celkem 20 bodů za hodnotící období 2004 a celkem 40 bodů pro účely povýšení do platové třídy A4 za toto hodnotící období, seznam zásluh úředníků platové třídy A5 za hodnotící období 2004, seznam úředníků povýšených do platové třídy A4 za hodnotící období 2004 a každopádně rozhodnutí nezapsat jeho jméno na uvedené seznamy;
- zrušit v případě potřeby rozhodnutí o zamítnutí stížnosti;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce na podporu své žaloby uvádí žalobní důvody obdobné těm, které již uvedl v rámci žaloby ve věci T-311/04 ⁽¹⁾, kterou rovněž podal.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 23.10.2004, s. 44.

Žaloba podaná dne 10. října 2005 – Di Bucci v. Komise

(Věc T-381/05)

(2006/C 10/48)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Vittorio Di Bucci (Brusel, Belgie) (zástupci: M. van der Woude, V. Landes, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobce

- zrušit formální záměr Generálního ředitele právní služby udělit žalobci pouze čtyři prioritní body generálního ředitelství za hodnotící období 2004, potvrzený a konečný rozhodnutím generálního ředitele, kterým se odvolání zamítá;
- zrušit rozhodnutí Generálního ředitele pro zaměstnance a správu neudělit mu žádný zvláštní prioritní bod „Výbor pro povýšení za práci vykonanou v zájmu orgánu“ („PPCP“) za hodnotící období 2004;
- zrušit rozhodnutí Generálního ředitele pro zaměstnance a správu udělit mu celkem 20 bodů za hodnotící období 2004 a celkem 40 bodů pro účely povýšení do platové třídy A4 za toto hodnotící období; seznam úředníků, kterým byly přiděleny body PPCP; seznam zásluh úředníků platové třídy A5 za hodnotící období 2004 po Výboru pro povýšení; seznam úředníků povýšených do platové třídy A4 za hodnotící období 2004 a každopádně rozhodnutí nezapsat jeho jméno na uvedené seznamy;
- zrušit v případě potřeby rozhodnutí o zamítnutí stížnosti;
- uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce na podporu své žaloby uvádí žalobní důvody obdobné těm, které byly uvedeny v rámci věci T-311/04 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 262, 23.10.2004, s. 44.

Žaloba podaná dne 10. října 2005 – Wilms v. Komise

(Věc T-386/05)

(2006/C 10/49)

Jednací jazyk: francouzština

Žaloba podaná dne 13. října 2005 – Chatziioannidou v. Komise

(Věc T-387/05)

(2006/C 10/50)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Günter Wilms (Brusel, Belgie) (zástupci: M. van der Woude, V. Landes, advokáti)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobce

- zrušit formální záměr Generálního ředitele právní služby udělit žalobci dva prioritní body generálního ředitelství za hodnotící období 2004, potvrzený a konečný z rozhodnutí generálního ředitele, kterým se odvolání zamítá;
- zrušit rozhodnutí Generálního ředitele pro zaměstnance a správu neudělit mu žádný zvláštní prioritní bod „Výbor pro povýšení za práci vykonanou v zájmu orgánu“ („PPCP“) za hodnotící období 2004;
- zrušit rozhodnutí Generálního ředitele pro zaměstnance a správu udělit mu celkem 17 bodů za hodnotící období 2004 a celkem 36 bodů pro účely povýšení do platové třídy A5 za toto hodnotící období; seznam úředníků, kterým byly přiděleny body PPCP; seznam zásluh úředníků platové třídy A6 za hodnotící období 2004 po Výboru pro povýšení; seznam úředníků povýšených do platové třídy A5 za hodnotící období 2004 a každopádně rozhodnutí nezaplatit jeho jméno na uvedené seznamy;
- zrušit v případě potřeby rozhodnutí o zamítnutí stížnosti;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce na podporu své žaloby uvádí žalobní důvody obdobné těm, které byly uvedeny v rámci věci T-311/04⁽¹⁾.

(¹) Úř. věst. C 262, 23.10.2004, s. 44.

Účastníci řízení

Žalobkyně: Eleni Chatziioannidou (Auderghem, Belgie) (zástupce: S. A. Pappas, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit rozhodnutí ze dne 8. července 2005 Orgánu oprávněného ke jmenování (OOJ), kterým byla zamítnuta stížnost podaná žalobkyní proti rozhodnutí o převodu nároků na důchod do režimu Společenství,
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, úřednice Komise, podala žádost o převod nároků na důchod nabytých v Řecku před vstupem do služby v Komisi do systému Společenství. Ve své žalobě napadá způsob výpočtu odsloužených let, které mají být podle důchodového režimu Společenství započítány, provedený na základě převáděné částky. Žalobkyně konkrétněji uplatňuje, že před zavedením eura nepřepočítávala Komise převáděnou částku na jinou měnu, než jakou byl belgický frank, na základě směnného kursu platného v den výpočtu, ale na základě průměrného kursu, který měl zohlednit výkyvy měny během doby placení příspěvků. Po ukončení přechodného období pro konečné zavedení eura, a sice od 1. ledna 2002, Komise však již tento způsob výpočtu nepoužívá, nýbrž zohledňuje částku v eurech převáděnou vnitrostátními důchodovými fondy.

Žalobkyně uvádí, že upuštění od metody průměrného směnného kursu způsobuje v jejím případě značné snížení počtu odsloužených let, které jí byly připsány. Na tomto základě uplatňuje porušení článku 3 nařízení Rady č. 1103/97, který stanoví, že zavedení eura nepůsobí změnu jakýchkoli ustanovení právních nástrojů. Dovolává se rovněž porušení zásady zákazu diskriminace, neboť úředníkovi, nacházejícímu se ve zcela stejných podmínkách, není přidělen stejný počet odsloužených let v rámci Společenství, ale jsou mu přiděleny podle toho, zda jeho žádost byla podána před zavedením eura nebo po něm.

Žaloba podaná dne 20. října 2005 – Grünheid v. Komise

(Věc T-388/05)

(2006/C 10/51)

Jednací jazyk: francouzština

Žaloba podaná dne 20. října 2005 – Eistrup v. Evropský Parlament

(Věc T-389/05)

(2006/C 10/52)

Jednací jazyk: dánština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sabine Grünheid (Overijse, Belgie) (zástupce: E. Boigelot, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

- zrušení rozhodnutí ze dne 6. října 2004, oznámeného dne 18. listopadu 2004, v rozsahu, v němž se týká zařazení žalobkyně do platové třídy A*8, jakož i zrušení všech aktů, které toto rozhodnutí následovaly nebo se k němu vztahovaly;
- zrušení opraveného rozhodnutí ze dne 6. července 2005, oznámeného po dni 12. července, které se týká zamítnutí stížnosti žalobkyně, které byla zaregistrována dne 18. února 2005 pod referenčním číslem R/162/05;
- uložení náhrady nákladů řízení žalované.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, přijatá jakožto úřednice Komise v roce 2003, zpochybňuje touto žalobou její konečné zařazení do bývalé platové třídy A7, v současné době A*8. Domnívá se, že s přihlédnutím k její odborné zkušenosti před jejím přijetím, údajně delší než 12 let, měla být zařazena do platové třídy A6, v současné době A*10.

Na podporu své žaloby žalobkyně uplatňuje porušení čl. 31 odst. 2 Služebního řádu Společenství, v jeho verzi platné ke dni 1. května 2004, porušení rozhodnutí Komise, která se týká kritérií použitelných na jmenování do platové třídy a porušení správních pokynů ohledně zařazení nových úředníků, jakož i zjevné chyby v odůvodnění. Kromě toho uplatňuje porušení zásady rovného zacházení, jelikož Komise v minulosti připustila, aby byli do vyšší třídy zařazeni úředníci, kteří měli nižší nebo stejné schopnosti jako žalobkyně. Konečně se žalobkyně dovolává porušení zásady legitimního očekávání a povinnosti péče.

Účastníci řízení

Žalobce: Ole Eistrup (Knebel, Dánsko) (zástupce: S. E. Hjelm-borg, advokát)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobce

Žalobce navrhuje, aby Soud

- zrušil rozhodnutí žalovaného ze dne 13. prosince 2004 a odpověď žalovaného ze dne 12. července 2005;
- uložil žalovanému uhradit žalobci náhradu ve výši 203 357 eur za ušlý výdělek za období od 1. června 1998 do 1. září 2002 spolu s úrokem;
- uložil žalovanému uhradit žalobci 200 000 eur za nemateriální škodu spolu s úrokem;
- uložil žalovanému náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, který je zaměstnán v dánském překladatelském oddělení Parlamentu, si přál vrátit se na své místo poté co čerpal volno z osobních důvodů od 1. srpna 1992 do 31. července 1996. To bylo nicméně možné až od 1. října 2002, jelikož Parlament nebyl schopen najít vhodné místo odpovídající žalobcově kategorii a kvalifikaci před tímto datem.

Na podporu své žaloby žalobce uvádí, že splnil svoji povinnost snížit svoji ztrátu v souvislosti s jeho žalobou na náhradu ušlého výdělků.

Žalobce také uvádí, že domnělé protiprávní nakládání žalovaného se záležitostí uvedlo žalobce do nejisté a úzkostné situace a že chování žalovaného představuje zjevné porušení práv žalobce a důvěry, kterou musí každý občan mít ve vztahu k právnímu systému Společenství.

Žaloba podaná dne 17. října 2005 – Pickering v. Komise

(Věc T-393/05)

(2006/C 10/53)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* Stephen Pickering (La Hulpe, Belgie) (zástupce: N. Lhoëst, advokát)*Žalovaná:* Komise Evropských společenství**Návrhová žádání žalobce**

- zrušit výplatní listy žalobce za měsíc prosinec 2004, leden 2005 a únor 2005 a všechny následné výplatní listy, v rozsahu ve kterém jsou provedením protiprávních ustanovení nařízení č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků Evropských společenství, jakož i nařízení č. 856/2004, kterým se stanoví nové opravné koeficienty a nařízení č. 31/2005, které je upravuje,
- v případě potřeby zrušit rozhodnutí Orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 4. července 2005, kterým se zamítá stížnost žalobce (R/299/05),
- uložit žalované náhradu veškerých nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, úředník Komise, je původem ze Spojeného království. Před vstupem v platnost nařízení č. 723/2004⁽¹⁾, kterým se mění služební řád, využíval žalobce pravidelně možnosti převést do své země původu část svého platu. Podle platných pravidel byla převáděná část zvýšena o částku vyplývající z použití „opravného koeficientu“, jehož účelem bylo zohlednit rozdíl v životních nákladech mezi zemí zaměstnání a zemí původu.

Nový služební řád stanoví přísné podmínky pro takové převody, na rozdíl od předchozí úpravy. Nadto již není použitelný „opravný koeficient“ stejný jako koeficient použitelný na platy úředníků přidělených v zemi, do které se převádí. Pro tyto úředníky platí koeficient vypočítaný na základě životních nákladů v hlavním městě země, zatímco koeficient použitelný na převody je počítán na základě průměrných životních nákladů v zemi, do které se převádí. Konečně, nová ustanovení ukončují použití opravného koeficientu na důchody.

Na podporu své žaloby, v rozsahu, ve kterém je namířena proti režimu převodu platu do země původu, vznáší žalobce námitku

protiprávnosti nařízení č. 723/2004, přičemž zaprvé uplatňuje nesprávné odůvodnění tohoto nařízení. Dále uplatňuje porušení zásady rovného zacházení, jelikož nový systém stanoví použití odlišného koeficientu pro úředníky vykonávající činnost v zemi, do které se převádí. Žalobce rovněž uplatňuje porušení legitimního očekávání, nabytých práv a právní jistoty, jakož i povinnosti řádné péče.

Pokud jde o důchodový systém, uplatňuje žalobce kromě tří výše uvedených žalobních důvodů také porušení svobody usazování bývalých úředníků, jelikož je po ukončení jejich služebního poměru podporováno jejich usazení v zemi, kde jsou životní náklady nejnižší.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 723/2004 ze dne 22. března 2004, kterým se mění služební řád úředníků a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství, Úř. věst. L 124 ze dne 27. dubna 2004, s. 1

Žaloba podaná dne 17. října 2005 – Valero Jordana v. Komise

(Věc T-394/05)

(2006/C 10/54)

*Jednací jazyk: francouzština***Účastníci řízení***Žalobce:* Gregorio Valero Jordana (Brusel, Belgie) (zástupci: M. Merola, I. Van Schendel, advokáti)*Žalovaná:* Komise Evropských společenství**Návrhová žádání žalobce**

— zrušit:

- a) rozhodnutí generálního ředitele právní služby nepřidělit mu pro účely služebního povýšení za hodnotící období 2004 přednostní body podle čl. 5 odst. 2 písm. a) obecných prováděcích ustanovení článku 45 služebního řádu, jak vyplývá z informačního systému Sysper 2, potvrzené rozhodnutím orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 16. listopadu 2004 obsahujícím zamítnutí odvolání podaného žalobcem dne 4. října 2004;

- b) přidělení pro účely služebního povýšení za hodnotící období 2004 odvolacích bodů přidělených z jiných důvodů, než ohodnocení zásluh v tomto období, přednostních bodů za práce v zájmu orgánu a přechodných přednostních bodů;
- c) pokud se jedná o body v písmenu b), seznam zásluh úředníků v platové třídě A 5 za období 2004 zveřejněný v Administrativních informacích č. 114-2004 ze dne 20. září 2004 a č. 119-2004 ze dne 27. září 2004 a seznam úředníků povýšených do platové třídy A 4 za období 2004 zveřejněný v Administrativních informacích č. 130-2004 ze dne 30. listopadu 2004, jakož i rozhodnutí nezapsat jeho jméno do uvedených seznamů;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Na podporu své žaloby se žalobce dovolává žalobních důvodů, které jsou podobné těm ve věci T-385/04⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 284, 20.11.2004, s. 27.

- uložit žalované, aby žalobkyně zaplatila spravedlivě stanovenou náhradu škody ve výši 35 000 eur, zvýšenou o úroky z prodlení se sazbou 7 % ode dne 2. srpna 2005;
- uložit žalované náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, zaměstnankyně žalované od roku 2001, odstoupila dne 2. srpna 2005 za účelem získání peněžních výhod, které měli podle nařízení č. 1111/2005 obdržet zaměstnanci, kteří odstoupí do 4. srpna 2005. Svou žalobou žalobkyně uplatňuje, že žalovaná zamítla její žádost o náhradu škody, na kterou měla nárok, jakož i o dokumenty, které potřebovala pro získání sociální ochrany v zemi svého bydliště a žádá zrušení rozhodnutí týkajícího se tohoto zamítnutí, jakož i náhradu údajně utrpěné škody.

Na podporu své žaloby uplatňuje porušení čl. 17 odst. 2 pododstavce 2 nařízení č. 1860/76, ve znění článku 8 nařízení ES č. 1111/2005, porušení článku 28a pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společností, ustanovení nařízení Komise 91/88 ze dne 13. ledna 1988, jakož i svého legitimního očekávání.

Žaloba podaná dne 7. listopadu 2005 – Tesoka v. Evropská nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek

(Věc T-398/05)

(2006/C 10/55)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobkyně: Sabrina Tesoka (Overijse, Belgie) (zástupce: J.-L. Fagnart, advokát)

Žalovaná: Evropská nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek

Návrhová žádání žalobkyně

- zrušit výslovné rozhodnutí o zamítnutí ze dne 14. října 2005;
- rozhodnout, že žalobkyně může obdržet veškerou náhradu škody a veškeré výhody, na které si může činit nárok na základě svého odstoupení dne 2. srpna 2005 podle čl. 17 odst. 2 pododstavce 2 nařízení č. 1860/76, ve znění článku 8 nařízení ES č. 1111/2005 ze dne 24. června 2005;

Žaloba podaná dne 21. října 2005 – Wils v. Evropský parlament

(Věc T-399/05)

(2006/C 10/56)

Jednací jazyk: francouzština

Účastníci řízení

Žalobce: Dieter Wils (Altrier, Lucembursko) (zástupci: G. Vandersanden, C. Ronzi, advokáti)

Žalovaný: Evropský parlament

Návrhová žádání žalobce

- zrušit platový výměr žalobce za měsíc leden 2005 se zpětným účinkem k 1. červenci 2004, jelikož se týká zvýšení sazby příspěvku na důchodový systém na 9,75 %, a tedy vrátit část příspěvku odpovídajícímu zvýšení sazby. V důsledku toho v následujících platových výměrech znovu zavést sazbu příspěvku ve výši stanovené před 1. červencem 2004;
- uložit žalovanému náhradu všech nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce, úředník Parlamentu, svou žalobou zpochybňuje zvýšení sazby příspěvku na důchodový systém na 9,75 %, zavedené přílohou XII služebního řádu, která vstoupila v platnost dne 1. května 2004. Na podporu svých návrhových žádání uplatňuje protiprávnost uvedených příloh s ohledem na čl. 83 odst. 4 služebního řádu ve svém znění uplatnitelném před 1. květnem 2004. Účelem tohoto posledně uvedeného ustanovení je umožnit změnu sporného příspěvku pouze pro zajištění pojistně matematické rovnováhy. Žalobce však má za to, že o dotčeném zvýšení bylo rozhodnuto z jiných důvodů, a to pro pokrytí již dříve existujícího schodku v důchodovém systému Společenství.

Mimoto žalobce tvrdí, že kritéria používaná Eurostatem pro výpočet pojistně matematické rovnováhy vycházejí z parametrů, které vedou k chybným výpočtům. Dále uplatňuje porušení zásady proporcionality, jelikož dotčené zvýšení překračuje meze toho, co je striktně nezbytné pro nové zavedení pojistně matematické rovnováhy. Konečně žalobce uplatňuje porušení svého legitimního očekávání v důsledku skutečnosti, že se Parlament jasně vyjádřil, že umožní změnu sazby příspěvku pouze v rámci striktního dodržení pojistně matematické rovnováhy.

Žaloba podaná dne 15. listopadu 2005 – MyTravel v. Komise

(Věc T-403/05)

(2006/C 10/57)

Jednací jazyk: angličtina

Účastníci řízení

Žalobkyně: MyTravel Group plc (Rochdale, Velká Británie) (zástupci: D. Pannick, QC, A. Lewis, barrister, M. Nicholson, S. Cardell, B. McKenna, solicitoři)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhové žádání žalobkyně

— zrušit rozhodnutí Komise, v celém rozsahu nebo podřízně v takovém rozsahu, v němž Soud určí, obsažené ve dvou dopisech poradci žalobkyně ze dne 5. září 2005 a 12. října

2005, odeprít žalobkyni přístup ke zprávě vyhotovené Komisí v důsledku rozhodnutí Soudu prvního stupně ze dne 6. června 2002 ve věci T-342/99, *Airtours v. Komise*, v němž Soud určí, jakož i k několika návrhům, podkladům a poznámkám, týkajícím se buď přípravy této zprávy nebo jsou obsažené ve spisu, týkajícího se rozhodnutí Komise, které bylo zrušeno výše uvedeným rozsudkem;

— uložit Komisi náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobkyně, dříve „Airtours plc.“, podala žalobu, ve které požadovala zrušení rozhodnutí Komise, týkajícího se spojení žalobkyně s jinou společností. Soud svým rozsudkem ve věci T-342/99, *Airtours v. Komise* zrušil toto rozhodnutí, jak bylo požadováno žalobkyní. Žalobkyně následně podala jinou žalobu (věc T-212/03, *My Travel v. Komise*) na náhradu škody vzniklé z důvodů pochybení Komise a porušení práva Společenství při jejím rozhodování ve věci, ve které bylo rozhodnutí zrušeno.

V souvislosti s tímto druhým řízením žádá žalobkyně, která se opírá o nařízení č. 1049/2001⁽¹⁾, Komisi o umožnění přístupu ke zprávě vyhotovené službami Komise po vydání rozsudku, jakož i k několika návrhům, podkladům a poznámkám, týkajícím se přípravy této zprávy nebo obsaženým ve spisu, týkajícího se rozhodnutí Komise, které bylo zrušeno. Napadeným rozhodnutím zamítla Komise žádost žalobkyně vzhledem k tomu, že se mají uplatnit výjimky v čl. 4 odst. 2 a 3 nařízení 1049/2001, týkající se ochrany soudního řízení a právního poradenství, cílů inspekce, vyšetřování a auditu nebo ohrožení rozhodovacího procesu.

Žalobkyně žádá o zrušení tohoto rozhodnutí. V podrobnostech napadá tvrzení Komise, že určité dokumenty by neměly být zpřístupněny z důvodu ochrany soudního řízení, a má za to, že Komisi nemá být umožněno opírat se o požadavek ochrany starších soudních řízení, jako jsou řízení ve věci T-342/99, která jsou již uzavřena, aby zabránila zveřejnění dokumentů, které jsou zásadní pro dosažení spravedlivého rozhodnutí v samostatných probíhajících řízeních.

S ohledem na ochranu vyšetřování žalobkyně tvrdí, že posudek Komise, týkající se zamýšleného spojení, není pro účely výjimky vyšetřováním, a že výjimka se neuplatní na vnitřní vyšetřování ani se v žádném případě neuplatní na vyšetřování, která jsou uzavřena. Dále má žalobkyně za to, že zpřístupnění by neohrozilo účel vyšetřování v podobných řízeních o spojování. Žalobkyně rovněž odmítá tvrzení Komise, že vnitřní audit zaměřený na modernizaci správních procesů nemůže být nezávislý, pokud byly jeho doporučení a závěry zveřejněny.

Konečně má žalobkyně za to, že Komise neprokázala, že zpřístupnění by vážně ohrozilo její budoucí rozhodovací praxi, neboť zpráva, o jejíž zpřístupnění bylo žádáno, se netýká způsobu, jakým bude rozhodováno v budoucnosti, ale způsobu, jakým bylo nesprávně rozhodováno v minulosti, transparentnost nemůže být srovnávána s nepřipustným vnějším tlakem a požadované zpřístupnění by nemělo vliv na stabilitu právního řádu Společenství.

Žalobkyně závěrem tvrdí, že existuje převažující veřejný zájem na zpřístupnění požadovaných dokumentů.

(¹) Úř. věst. L 145, 31.05.2001, s. 43

Žaloba podaná dne 9. listopadu 2005 – Alessandro Cavallaro v. Komise

(Věc T-406/05)

(2006/C 10/58)

Jednací jazyk: italština

Účastníci řízení

Žalobce: Alessandro Cavallaro (Řím, Itálie) (zástupce: Carlo Forte, advokát)

Žalovaná: Komise Evropských společenství

Návrhová žádání žalobce

- zrušit rozhodnutí ADMIN.B-2-ABF/adm-D(05)18560 orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 10. srpna 2005;
- podpůrně nařídit opětovné stanovení lhůt k podání návrhu na neplatnost rozhodnutí ADMIN-B-3, č. 10577 ze dne 27. února 2002, a č. 53089 ze dne 14. listopadu 2002;
- podpůrně a při nahrazení předcházejícího návrhu prohlásit přípustnou námitku protiprávnosti směřující k tomu, aby byla rozhodnutí ADMIN-B-3, č. 10577 ze dne 27. února 2002 a č. 53089 ze dne 14. listopadu 2002 prohlášena za

nepoužitelná, a přiznat žalobci právo na výplatu částek týkajících se příspěvku za práci v zahraničí od 1. prosince 2001 a po celou dobu služby u Komise Evropských společenství v Bruselu, včetně nedoplatků a úroků;

- uložil Komisi Evropských společenství náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Žalobce napadá rozhodnutí orgánu oprávněného ke jmenování ze dne 10. srpna 2005, kterým mu byl zamítnut příspěvek upravený v článku 4 přílohy VII služebního řádu úředníků Evropských společenství, a domáhá se, aby mu bylo přiznáno právo na výplatu částek týkajících se tohoto příspěvku od 1. března 2005 a po celou dobu služby u zastoupení Komise v Římě.

V tomto ohledu připomíná, že již v roce 2002 od jeho zaměstnání Komisí, mu tentýž orgán oprávněný ke jmenování odmítl přiznat příspěvek za práci v zahraničí ve výši 16 % z toho důvodu, že po celé referenční období pro výpočet pěti let uvedených v čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé odrážce přílohy VII služebního řádu vykonával žalobce svou profesní činnost v Bruselu.

Žalobce byl následně přeložen do sídla zastoupení Komise v Římě a opětovně žádal žalovanou, aby mu byl přiznán tentýž příspěvek. Projednávaná žaloba směřuje proti zamítavému rozhodnutí o této nové žádosti.

- Žalobce na podporu svých tvrzení uplatňuje chybné použití čl. 4 odst. 1 písm. b) přílohy VII služebního řádu
- a rozpor v odůvodnění, jakož i nesprávné skutkové zjištění týkající se poskytnuté dokumentace za období 1990-1995; ohledně tohoto bodu je zopakováno, že žalobce bydlel mimo Itálii od roku 1990 do roku 1995 a že nebyl studentem v Itálii v letech 1992 až 1995; tvrzení Komise v napadeném rozhodnutí jsou v každém případě v rozporu s tvrzeními obsaženými v rozhodnutích z roku 2002;
- a rozpor v odůvodnění v rozsahu, v němž toto odůvodnění předpokládá, že žalobce bydlel od července 1990 do července 1995 v Itálii, v tomto ohledu je tvrzeno, že pouhé prohlášení žalobce učiněné v době, kdy pracoval jako pomocný zaměstnanec, podle kterého místo zaměstnání žalobce mělo být stanoven v Ariccii, v Itálii, nestačí k prokázání toho, že měl žalobce v úmyslu zachovat v tomto místě své životní běžné zvyklosti a sociální vazby.

III

(Oznámení)

(2006/C 10/59)

Poslední publikace Soudního dvora v Úředním věstníku Evropské unie

Úř. věst. C 330, 24.12.2005

Dřívější publikace

Úř. věst. C 315, 10.12.2005

Úř. věst. C 296, 26.11.2005

Úř. věst. C 281, 12.11.2005

Úř. věst. C 271, 29.10.2005

Úř. věst. C 257, 15.10.2005

Úř. věst. C 243, 1.10.2005

Tyto texty jsou k dispozici na adrese:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
